

ARKÁNA

Centrum pro osobní
a duchovní rozvoj

ZLÍN

15.11.2013

IVA ADAMCOVÁ

Iva Adamcová – Arkána Zlín 15.11.2013

Tak jste mě dneska trochu zaskočili; říkala jsem si, že večer bude plný dotazů, že tady budou nějaké otázky a odpovědi, ale pro jistotu jsem si něco namalovala na tabuli. Sice zítra budu mluvit víc, dopoledne bude několik hodin povídání.

Já jsem minulý týden dopovídala v Chrudimi. Měli jsme domluveno, že skončíme v pět hodin, pak mě Dan zastavil v 17:15. To bylo hezký. Já jsem se probrala, ale pak jsem slyšela asi za 20 minut, jak mám hlas unavený. Neděle, pondělí jsem začala kašlat. To už bylo úplné drama. Pak jsem si říkala: Mám být pokorná, tak pojedu s kašlem. A někdo ze středy na čtvrtek a ze čtvrtek na pátek přišel a něco se mnou dělali. Dneska jsem ani jednou nezakašlala. Tak na vás nemám kašlat. (smích)

My tedy dneska budeme mluvit o pokoře. Když jsme takhle komorní, to mám hrozně moc ráda. Mám ráda velký sál, ale ten malý je takový bližší. Asi si ale netroufnete dávat otázky. I když byla bych ráda, kdybyste nějaké napsali, protože kolikrát se stává, že mluvím třeba tři, čtyři hodiny a pak někdo zvedne ruku a zeptá se na to, o čem celou dobu zrovna mluvím, takže jsem někdy bezradná. Vyprávěla mi Jana Prokšová, že jí Dan říkal: Ta Ivanka je teda trpělivá! (smích) Budeme se od ní učit trpělivosti. Jo jo, trpělivost já mám. Vy si nedovedete představit, kolik já se namluvila do lidí jenom za těch 12 let, co jsem byla doma. Dělala jsem celý základní výklad jednomu člověku a pak ke mně ty lidi chodili ještě takzvaně na čaj. Ten jeden čaj někdy trval třeba i deset hodin. To bylo zajímavé... probrali jsme se a už byla večere. Těch přednášek, které jsem udělala, bylo téměř ke stu. Když si to spočítáte časově... kolikrát mluvím stejně a za hodinu mi přijde někdo jiný do života nebo napíše... Takže to je ono.

Mluvila jsem o tom v Chrudimi. Kdybych vám před dvěma a půl lety řekla, že máte být obyčejnými lidmi, tak mě pošlete do háje a nikdo mě nebude poslouchat. Teď mi přišel velice krásný dopis od jednoho muže ze Slovenska, kde mi píše: Já poslouchám od Dana audio nahrávky a úplně se po těch třech měsících prázdnin ty nahrávky změnilly – mluvíte o jiných věcech, úplně jinak to na mě působí, je to intenzivnější. Ano, napřed jsem musela téměř dva roky vysvětlovat základní princip přestavby, tak jak to pracuje prožitkově přes vaše tělo, přes systém čaker a systém žláz s vnitřní sekrecí, abyste si uvědomili věci, a teprve až když jsem viděla, že už jste trošku nasáli ty informace, které tam přišly, tak bylo nutné změnit výuku v něco dalšího, abyste viděli systém tak, jak bude pokračovat. Jsem jenom převaděč. Jsem taková hlásná trouba. Zrovna teď, když se to odehrávalo s těmi mými hlasivkami a s tím kašlem, tak jsem se ráno smála, protože jsem si připadala jako hlásná trouba, kterou přišel v noci spravit nějaký opravář se šroubovákem (smích). Ano, ale to je opravdu systém pokory. Věřte mi, já jsem to už zažila několikrát, kdy jsem přijala, i že by mě něco eventuálně bolelo. Když jsem přece jenom vsunula Ivu do toho konání, do toho dění, hlavně se týkalo zátěže na Hmotu, na tělo. Já jsem musela na tu Ivu skutečně nakonec zapomenout, jinak by mě to zabilo. To chci i po vás. Ono je těžké zapomenout na to, že nejste jméno a tělo. Jste ten Bůh, který si to vybral. Vy to krok za krokem budete vnímat, protože planeta teď velice rychle reaguje. Je to jednoduché. Bůh se v prvních třech dimenzích vyvíjí přes Hmotu. Je to skutečně velice malé množství. V celém vesmíru je de facto asi jenom dvě

procenta hmoty, možná i méně. Všechno ostatní jsou vyšší dimenze. Tohle je pro vás základní - tyhle ty tři dimenze, totiž ty prožívají hlavně v té třetí, ta je nejdelší časově, prožívají utrpení. Je to utrpení proto, že vy ožívujete tu Hmotu, ale neoživíte jí úplně dokonale, nepustíte tam své Božství v iluzi toho, že jste hmota, neboli jméno a tělo, ale není to tak.

K tomuhle vede velice dlouhá cesta. Ta cesta vede přes utrpení nejenom psychické, kdy odmítá ten člověk a prosazuje, v iluzi toho že je tělo a jméno, ty své potřeby; paradoxně by dostal všechno bez jakýchkoliv bojů, kdyby přijal pokorně to, co se děje, což tu chvíli vy ale nevíte. Na tomhle tom obrázku, já ho budu malovat i zítra, tam si to trošku možná zopakujete, to uvidíte. Teď pozor, ten systém je velice jednoduchý: Máme společné božství, je to jedna bytost, která se přišla najít a hledá sama sebe. Zatím vy jste hmota, vidíte to? Ten Bůh se vtělí do toho svého jednotlivého domečku, která má jméno - to je základ, to je Hmota, a pak jsou tu ještě situace - to je tady to šrafování okolo těch hmotný chtěl, ale vidíte, všechno je pod touhle hladinou Egoismu neboli pod Satanem, neboli pod zákonem Hmoty a nebo také pod myslí. Ano, Satan je mysl. Člověk, který nebude podléhat - vzpomeňte si na základní přednášky, kde jsem u 4. čakry vysvětlovala, že lidé si myslí, že přemýšlejí mozkiem. Já si pamatuji na mého tátu, takové to jeho klasické: Mysli vole, máš mozek! Tak to není. Mysl se vůbec neodehrává v hlavě tak, jak si lidé představují. My máme ten mozek na úplně jiné věci. Máte tam zaznamenány veškeré programy, které se tady budou odehrávat. Je tam natočená celá minulost, a pozor, je tam natočená celá budoucnost Hmoty, protože ta Hmota má paměť. Ano, vaše Hmota má skutečně paměť. Vaše DNA je de facto program, který jste si vybrali pro úsek života těla vašeho jména, a tam se odehraje všechno. Máte velice malou vůli. Já o tom budu mluvit až zítra o té vůli, protože se tady teď během posledních 14 dnů odehrávaly zajímavé věci. Doufám, že vás to potěší, protože bych vám chtěla pohovořit o jedné knize, která teď tady byla vydaná. Ten pán je kouzelný a potřebuji trošku Vám ukázat systém pravdy jednotlivého jedince. Ano, každý má skutečně svoji pravdu, protože pravda pro vás je vývojový stav vaší jednotlivé buňky, kterou tady hrajete. Dívejte se, vy se narodíte tedy do Hmoty, do té schránky, která má svůj program a dobu, kterou tady bude. A rodíte se do situací. Co to je situace? Situace je doba, století, město, národ, kultura, rodinné podmínky - co se odehrává v té rodině; to všechno jste si zvolili, protože v minulosti, pozor, vzpomeňte si, že já de facto vám přináším praxi Krista; v minulosti jste odmítli cosi ve svých osudech a právě síla odporu neboli negativní emoce způsobují karmu. Vy jste se přišli naučit pokoru, tzn. celý osud máte projít v klidu a v míru bez bouřlivých emocí, které odmítají. Víte, tady nad vámi nad každým je tady ta hladina toho zákona Hmoty, kdy vy zapomenete, když se narodí to Ego v tom dětství, ale pozor, tady ta vrstva není u každého stejně silná.

U lidí, kteří nemají ještě odžito určitý počet, určité množství životů, je ta síla hodně silná a tam nemůže dojít k pochopení. Mně se stalo tedy velmi málo, že by někdo na mě zaútočil. Teď nedávno jsem o tom mluvila. Snad jenom tři lidi napsali takovou kritiku... Zrovna jsem o tom mluvila, je to 14 dní zpátky a hned za dva dny přišel strašně roztomilý dopis. Já jsem se musela smát. Četla jsem ho na telefonu a tam mi nějaká mladá žena psala: Viděla jsem vaše fotky. Takhle nevypadá mystik. Jste podvodnice! (Smích.) Já jsem se začala smát a já jsem jí nemohla odpovědět vůbec nic. Co můžete

odpovědět? Úsměv? - To by brala jako provokaci. To je Ego, že jo, já vidím to Ego, takže to Ego by to bralo jako provokaci nebo odpověď... Co jí můžete napsat? No nic! Jako člověk v 5D... Vezměte si, že já jsem šťastná, jak každý reaguje. Jestliže mně rozumí ten člověk, jsem tu pro něj, může si nabrat, a když nerozumí, tak je jasné, že mi nemůže rozumět a že ta síla toho Egoismu je tak silná, že ono by ho to rozdrtilo, jemu by bylo špatně. To znamená, já bych se k tomu postavila tak jako: To je dobře, že mě odmítáte, a to přece nemůžete tomu člověku napsat. Takže jsem neodpověděla nic. Nicméně tady vám je jasné, že pak už vidíte, že vše je dobré. Ano, všechno tak, jak se děje, to je pouze náběr zkušeností toho člověka, toho jedince, co on je schopný si vzít. I vy takhle v jakémkoliv množství, když byste mě poslouchali, stejně si každý do toho svého osudu, a máte to v náběru programu A až B, tj. vašeho osudu vašeho těla, i vy si vezmete určité procento, které zrovna zapasuje do programu vašeho vývoje. Tohle je strašně důležité vědět. Teď se čeká samozřejmě, protože i doba, kdy pochopíte, kde vám to docvakne, je stanovena. Tohle je strašně těžké říct člověku, který tady nahoře má hodně silný špunt. Vy nemáte žádnou vůli a paradoxně zítra budu mluvit o opačném názoru, ale uvidíte, že obě fáze jsou správné a v obou fázích je stejná pravda, akorát je viděná z jiného úhlu. To se ale dozvíme až zítra. Dívejte se, mysl je Satan. Osvícený člověk nebo člověk, který už mluví s Bohem, má velice málo v sobě odporu, tzn. že má málo myslí, protože jeho program, kterým se tady pohyboval množství životů, je velmi dlouhý, on už si odložil své odpory.

Je to tak, že život po životě, napřed když jsou ty první životy a hlavně ještě pozor, když je to do 4. čakry, tak vy prožíváte silné odpory negativity. To je jedno, na které čakře. Každá čakra má své odpory; jednička má posudek, že je někdo špatný nebo něco špatného, dvojka, že vám to vadí, trojka je nerespektování chování druhých lidí nebo vaše, to byste se pak zlobili, že jo a samozřejmě situační fázi, což je na pravé straně těla, tam nerespektujete situace. Čtyřka má lítosti a nenávisti, pětka má posuzování a kritiku. Všechny tyto negativní emoce neděláte vy. To je právě to, co se smíte dozvědět, až když jste v hodně vysoké fázi, kdy už jste si odžili spoustu věcí. Tahle hladina za vás totiž myslí a hází vám do vaší myslí ty odpory. To znamená, že vy se můžete uchránit od těchto vějíček jenom tím, že budete bdělí. Pozorujte tu mysl. On je velmi mazaný ten Satánek, je opravdu dokonalý. On je opravdu velmi dobrý strážce brány, protože do 5. dimenze nepustí člověka, který mu ještě nějakým způsobem podlehne nebo ho chytí. Uvědomte si, že vy máte právo skutečně se osvobodit, tzn. být Bohem tím, že si budete prohlížet v klidu a míru to, co se odehrává v té myslí, a zjistíte, že to není vaše. Já jsem vyprávěla na základních přednáškách, myslím, že to bylo, když mi byly čtyři roky, jak mě ta maminka potrestala... Já jsem jí neuměla vysvětlit, že jsem to neudělala, dostala jsem na zadek měchačkou. Tak jsem si natáhla ty punčocháče, takové ty hnědé, pak jsem měla takové ty vyřapaný řapky (smích)... A ona mě poslala na hanbu do pokojíčku. Pro mě bylo obrovským štěstím, když jsem směla ven mezi děti, já jsem byla jedináček a tam bylo tak naklizeno, vždycky je u maminky naklizeno... Ten můj pokojíček nikdy nevypadal jako dětský pokoj. Tam nebyly žádné obrázky, ty byly ve skříni, aby nebyl nepořádek; a hračky byly taky ve skříni, já jsem si vždycky vyndala ty hračky před skříň, tam jsem si pohrála a zase jsem je strčila dovnitř a tam byly takové ty chlupatiny jako v obýváku a já jsem věděla, že tak to zkrátka má být, jenže co tam budu dělat, že jo. Tak

jsem se opřela o dveře a koukám do toho pokojíku a říkám si, co tam budu dělat, to bude nuda. Ještě jsem nevěděla, jak dlouho, že jo, a najednou mně projelo přes srdce, že když ta maminka je tak nespravedlivá... Naštěstí to bylo obrovsky intenzivní, což teda pozor, i Otec chtěl, Nadjá to obrovsky chtělo, protože věděli, že jsem připravená pro vás a projelo mi, že když je maminka tak nespravedlivá, takže si přeji, aby zemřela. Teď já jsem lapala po dechu, protože já jsem věděla, že tohle já bych v životě neudělala. Teď jsem třeštila oči do toho pokoje a já jsem věděla, že ve mně za mě někdo mluví a vydává se za mě. Tohle máte všichni. To, co se ve vás ozývá negativního, nejste vy. Ta hladina mluví sama... Teď si uvědomte realitu. Když tohle budete vy jako osoba každý z vás, tak když to samé dělá někdo vedle vás a je velmi negativní, ten člověk za to nemůže, ale hlavně když už víte, jak to pracuje, tzn. že my odporem, tím co vytvoříme v nevědomosti, vysuneme ho takhle do světa, vezměte si, že ho tady položíte do toho světa, to je jedno, jestli zlost nebo nějakou nečestnost, to je jedno. Vy ho musíte od toho světa sklidit. Ti lidé nevědí, že ubližují sami sobě, že to udělali sobě, protože to, co se sem položí, skutečně se vrátí. Jestliže já budu vzteklý, sklidím zlost. Jestliže já budu vypočítavý, tzn. budu čekat, budu dělat sice dobré věci, ale budu je dělat pro sebe... Já jsem minulý týden vyprávěla v Chrudimi... Týden předtím jsem potkala dvě paní jehovistky, které potkávám 21 let a nikdy jsme se o těchto věcech nebavily, nicméně najednou bylo vidět - ta druhá paní, ta byla nová, taková malinká usměvavá kulatá paní příjemná a kvůli ní se to všechno odehrávalo, protože ona pochopila. Tam bylo vidět na těch očích, jak jí to došlo. A najednou ta paní, kterou já vídávám 21 let a nikdy se o té víře nebavila, tak mi říká: Poslyšte, nechcete si přečíst tady ty naše časopisy? Já říkám: Ne ne ne, nechci. Nezlobte se, já mám svoji víru. Vysvětlila jsem jí, že se to týká čistého svědomí, ale ona: Ale vy byste měla číst Bibli. A já říkám: Poslyšte, spousta lidí čte Bibli a stejně ten svět se nemění, protože oni jí nerozumí a neumí podle ní žít. A najednou z té paní vypadl obrovský egoismus, aniž by si to uvědomovala a chtěla mě chytit - to Ego najednou mluvilo. Já poznám, když na mě mluví přes oči buď Satan z toho člověka, anebo Nadjá. Najednou tam ty oči šlehly a ona říká: Vy snad chcete umřít a být nemocná? A jakoby očekávala, že tedy řeknu, že nechci a já jsem jí tedy zaskočila, protože říkám: No jasně! Chci! Přeci tady nebudu voplendovat do nekonečna. To je přece spravedlivé. A teď bylo vidět: Počkejte, počkejte, Kristus nám slíbil nesmrtelnost! Já říkám: Počkejte, jestli vy čtete Bibli kvůli tomu, abyste byla nesmrtelná, že vám to někdo slíbil, tak to je obrovský Egoismus, co tady 21 let děláte, to jste dělala úplně zbytečně. To jste ho špatně pochopila a vidíte, to tu Bibli čtete. Kristus je totiž pokora. Pokora před vším, co je ponořené sem do tohoto světa, tzn. i před smrtí. Jestli já přijmu to, že zemřu, tak jsem pokorná a už jsem nesmrtelná, protože já se nebojím tyhle hladiny, která vás činí Hmotou. Vy nejste Hmota, jenom jste to obrovsky dlouhý čas nevěděli ve vašem vývoji. To je pokora úplně ke všemu. Dostanete pak úplně všechno, protože vy potom jste všechno. Veškeré potřeby se budou plnit, nejenom zdravotní. Když někde by byl potom problém, tak potom ten Otec ve vás přijde, protože vy jste ten Bůh a tyhle ty hodiny musí být teď otevřeny. Planeta se dostala do stavu 5D a má úplně jiné podmínky a jiná pravidla, než měla třeba ještě minulý rok (2012), i když už i minulý rok se děly věci. To znamená, že všechny věci, které se dřív děly tady ve 3D, fungovaly, protože planeta byla dualistická, tzn. dobro-špatno, to fungovalo.

Ano, to znamená všechna lidská těla, která tady byla, a vevnitř ti lidé je ožívují tím svým vývojovým stavem pravdy, tzn. vývojovou fází podle toho tam, kde jsou, tak to ještě pracovalo. Dnes ale je už v 5D. Od konce března tohoto roku, tzn. že jakýkoliv Egoismus, když ten člověk vyvine z nitra, okamžitě je smeten. Teď mi nedávno psal někdo, to bylo tak udivující, že někdo v Americe lidem řekl, pozor, ona je to pravda, ale je to tak řečené, že to je najednou úplně matení veřejnosti, že planetě byla smazaná karma, takže jsou bez karmy. To je omyl, pozor, pro ty lidi pak. Ano, planeta je v 5D, jenže je to naopak. Těm lidem, kteří se chovají v 5D, to znamená, se chovají tak, že jsou bez egoismu, nepodléhají tady těm myšlenkám, které je nutí dělat egoistické věci a stačí jednoduchý princip: Chci to tomu člověku takhle udělat, co kdybych si to otočil? A hned poznáte, že nechcete, protože ani vám by se to nelíbilo, kdyby ten druhý to udělal. Vyzkoušejte si to vždycky ještě před tou reakcí, než zareagujete, protože pak vám bude jasné, že tohle dělat nebudete. To stačí. To stačí. I kdybyste náhodou eventuálně ještě tu věc udělali nějakým způsobem, nevyčítat si to. Zaradovat se, že jsem to ještě směl prožít a hned samozřejmě, protože to Nadjá je geniální, hned vás uvede do podobné situace a hned zareagovat a udělat to skutečně jinak. Pak vám to pomáhá, bez výčitek, bez blokáci. Já jsem tomu člověku odepsala, ať se nemýlí, že všechny platby musí být smazány a že člověk všechno, co udělal, musí sklidit. Planeta sice je bez karmy, ale pozor, planeta jsou naše těla.

To znamená dřív ta karma, než se projevila tak to trvalo třeba spousty životů. Jste třeba sklízeli až za pár životů nebo za dlouhou dobu. Dneska to máte za hodinu, za týden, za měsíc na krku. Je to strašně rychlé, protože se rychle odvíjí. Ono se to jakoby v tom čase té Hmot zrychlilo ty procesy, a proto se teď dějí takové věci. Já jsem minulý týden řekla v Chrudimi, že teď budou velké katastrofy. Už jsou teda samozřejmě a hned druhý den přišly ty Filipíny. Ano, bude to ještě horší. Vy teď jste třídění podle toho - a teď dobře poslouchajte - co vydáte ze sebe ven a nesmí to být odpory! Musí to být pokora. Žádné nelibosti, žádné posuzování, nic negativního z vás nesmí vylézt ven, protože to je odmítání, je to dualita. Vedle sebe uvidíte třeba negativního člověka; on hraje svoji roli. Každý z vás vidí ten svět úplně jinak, než to ve skutečnosti je. My se tady totiž sice pohybujeme vedle sebe tou naší hmotou, ale de facto mnozí na těch ulicích jsou hodně vzdálení. Nemůžou se k vám ani dostat, protože vibračně neodpovídají. Pro vás je pouze iluzí si myslet, že: Ježíši, tamhle ten terorista, kdyby tady tu bombu položil... On se k vám vůbec nedostane, a když by se ještě dostal na to místo, tak vaše Nadjá, když máte jinou vibraci, vás pošle za úkolem někam jinam zkrátka. Máte to všechno vypsané vývojově ve svém osudu. Všechno tady na vás čeká. Přesně to, co jste si vybrali v osudu, zažijete. Není čeho se bát. Toto je skutečná realita. To, co se odehrává tady pod tou hladinou, je skutečně matrix. Spousta lidí se to ani nedozví. V Čechách je docela vysoká hladina duchovnosti, nicméně těch lidí je velmi málo. Ono se to zdá, že vás je hodně, protože třeba 200-300 lidí na přednášce, když přijde, ale vy ještě jezdíte i na jiná místa, takže ono se to takhle jakoby doladuje. Navíc ještě tam je rozmezí vibrací i v té skupině, která je schopná toto poslouchat. Takže vidíte, jak je to velice jemné, ale nicméně koresponduje to s vašimi osudy. Narození do vašeho těla, do vaší hmoty, v bodě vstupu je bod A, v bodě výstupu je bod B a ten osud si prožijete přesně tak. Nemůžete nikdy udělat chybu. V tomhle je boží vůle absolutní, protože jako Bohové si z té druhé strany

vyberete přesně konkrétní část osudu planety. Tohle je důležité vědět. Ano, totiž i planeta, jakýkoliv bod ve vesmíru, má svůj bod A a má i svůj bod B, to znamená bod vzniku a zániku. Ať se podíváte kamkoliv, ať se podíváte na jedince, na člověka, ať se podíváte na buňku ve vašem těle, ať se podíváte třeba na vlas nebo na orgán, všechno má naprogramovaný vývoj. Je to jako v těle. Ano, jak nahoře tak dole. Velký třesk je spojení, to je celý vznik vesmíru a těch vesmírů je velmi mnoho. Je to i oplodnění vajíčka spermií. To je také Velký třesk. Ty první fáze vývoje jsou velice rychlé - tam se odehrávají obrovsky rychlé věci. Pak se to pomalu zpomaluje a pak se to samozřejmě rozšiřuje, ten vesmír má svůj vznik a po čase svůj zánik. Ano, ten vesmír skutečně pracuje, jak nahoře tak dole, ve všech bodech svého vzniku. Podívejte se, i v Bibli je psáno, že na počátku bylo slovo.

Víte, tyhle věci byly tisíciletí utajované. Muselo to tak být, nicméně spousty lidí v čase vývoje, někteří byli osvícení, věděli tyhle věci. Nicméně teď se to smí, protože planeta přešla do vyšší fáze vývoje, už říct širší veřejnosti. Ne všichni jsou na to připravení, nicméně Slovo znamená myšlenka. Všechno bylo vymyšleno. Dále se tam píše, že šest dní se pracovalo - 6. čakra, 3. oko - vidíte, šestka, hladina Egoismu, Satan, a ještě musí zlikvidovat trojnost. Ve trojnosti se musí žít a překročit tahle hladina a sedmý den odpočíváte, je všechno hotovo. Projdete přes vývojovou fázi do stavu Boha.

Já pracuji, dostala jsem za úkol při narození, pracuji při převodu v těchto dobách. 40 let jsem mlčela. Dovedete si představit, jak já jsem ukecaná, že jsem 40 let mlčela. Já jsem teda nikdy neměla žádného bobříka mlčení na táboře, to jsem nezvládla, ale tohohle bobříka jsem zvládla. Pak jsem zase směla mluvit jenom 12 let, jenom před určitými lidmi, které mi Otec přiváděl domů a nikdy to nebylo skutečně náhodné. Náhoda neexistuje, a i kdyby se tam chtěl někdo dostat záměrně - fakt prožila jsem si takové věci, že nemohl přijít zkrátka - dělo se všechno pro to, aby tam ten člověk nepřišel. Já jsem věděla, že nezasahuji svojí vůlí, nikdy jsem to neudělala. Věřte mi, neudělám to zase, protože už loni na začátku veřejných přednášek bylo řečeno, že budu přednášet do konce tohoto roku a já už cítím, že už jsem vám skutečně řekla všechno, takže ještě mě s tou zítřejší přednáškou čeká pět přednášek. Asi mi budete chybět, ale já vás tak obrovsky miluji a nemůžu dopustit, abych byla pro vás berličkou. Vy nesmíte viset na žádném tvaru a jménu! Vzpomeňte si vždycky jenom na informace, které jsem vám přinesla. To je všechno. Samozřejmě já po roce budu existovat v centru. Teď se skutečně dějí takové věci, že se to fakt samo dělá a budu tam přemístěná. Ještě pořád nevím, jak se to stane, protože přece jenom ještě nejsem v důchodovém věku, musím pracovat, ale vím, že se to stane, že to Otec nějakým způsobem zařídí. To vám budu vyprávět až za rok nebo za rok a půl. Ale do té doby už by tady měl být i můj muž, kterého teď už začínám opravdu potřebovat, a vypadá to, že už asi opravdu přijde. Takže já jsem přišla odevzdat ty informace a skutečně zmizím. Věřte mi, kdybych podléhala Ivě a bránila bych se, tak by mě to smetlo, protože ten program je stanovený a já umím poslouchat Otce ve mně, věřte mi. Víím, kdy je čas odejít, protože jsem vás přišla naučit se chodit těma duchovníma nožičkama a přejít tu hranici mechanicky a duchovně do 5D. Každý z vás má ve svém osudu nabráno i to, že jsme se měli potkat, i kolik procent jste měli pochopit, a kde v té chvíli budete. Není to lineární jako čas, který vnímáte ve svých mozcích.

Já jsem vloni nebo letos... nevím, nedokážu to časově si prohlédnout... mi psala paní tak zoufale... Aha tak to bylo letos, to bylo letos v květnu někdy, protože někde si přečetla, že na konci března tohoto roku se teda planeta uzavřela a ona tam tak zoufale psala: To jsem v prdeli, protože já jsem to zjistila až v květnu. To už se do té 5D nedostanu. Ne, tak to není. Vy už když jste se narodili, tak bylo jasné, kam patříte. Věřte mi, že neexistuje nikdy náhoda. Takže zůstat klidný, tak jo, tak zůstanu v 3D, co bych taky dělal v 5D, když bych tomu nerozuměl. To jsou jako třídy ve škole, to je to samé, tak už tam jste, protože jste klidní a spokojení, ať byste byli tam anebo tam. Já jsem vás přišla učit takovému salámismu, kdy fakt pokorně přijmete - jo tak mě tam šoupnou. A věřte mi, hned jste pryč odtamtud. Jde o to, abyste přijali osud, to znamená ztotožnili se se svým vnitřním božstvím. Jestliže tady někdo bude zoufale hledat Boha a toužit po něm - vidíte to? To je ta oddělenost, ta dualita - je Bůh a já - tak ho nikdy nenajde. Je jediná možná cesta. Jestliže já jsem Bůh, který si vybral osud mého těla a mého jména, tak přijmu celý ten osud takový, jaký je, v pokoře.

Teď se dívejte, co se děje tady pod tou hladinou. Všechno, co umístíte sem buď na Hmotu druhou - pozor, to je důležité - anebo sem proti situacím, všechno, co je tady odsad' až dolů, se vám vrací karmicky, když to děláte odmítnutím. Vy jste se přišli naučit tady žít pokoru. Přijmout i tu Hmotu se vším konáním - to jsou ty vaše lidičky, které vám procházejí tím osudem - a pak i ty situace. Ano, vy se můžete narodit do jakéhokoliv státu, do jakékoliv doby. Uvědomte si, že planeta má nastavený osud a jestli, dejme tomu, má třeba být válka nebo já nevím nějaká katastrofa, cokoliv by se mělo dít, máte to v osudu, není čeho se bát, protože Vy jste skutečně nesmrtelní. A přijmout jakoukoliv možnost všeho tady je ohromně osvobozující, protože ten strach a ty všechny odmítavé věci dělá tahle hladina. Teď tady byl jeden dotaz - to je jak z učebnice - když se třeba někdo bojí jezdit autem. Je to zbytečné. Osvobodí vás skutečně to, že víte, že váš osud je nastavený. To Ego vám tam vsunuje ten strach, pozor, i o někoho. Dívejte se, jak se budete učit, protože tady je to nádherně na tom obrázku vidět. Když tohle budete vy a tady to budou vaši bližní, tak napřed všechny ty osudy dlouhá léta budou velice negativní, protože celý svět na vás bude útočit, Ego bude silné, vy se neumíte zbavit těchto věcí, takže neustále tam jsou konflikty, dlouhé životy, velice velké množství životů, neustále někoho jste odmítali. Teď pozor, všechny ty odmítací procesy se pomalinku umenšují. Život po životě, to víte, přibývá Božství a ubývá Egoismu. To znamená, že Egoismus slábne a Božství sílí. To znamená, že když Božství sílí, slábne tato hladina. Ona sice na krátký čas ještě zesílí, protože při stavu kdy se dostanete do fáze černé a bílé magie, kdy na jedné straně přeženete zlo, dostanete hodně na frak a na druhé straně přeženete dobro, abyste ještě naposledy zvýšili vůli člověka. Ale uvědomte si, že stavy magie ještě patří do dualitního stavu planety, to znamená, tady ještě ten člověk považuje za realitu dobro a zlo, jenže tak to není. Svět je poznatelný. Člověk ještě neví, že je Bohem a že si všechno zvolil sám, aby se naučil neodporovat. To je to, proč jste sem přišli. V současné chvíli na planetě je mnoho takzvaných falešných proroků, kteří vás ještě se snaží chytit a lapit něčím, ale já jsem tady za Krista. Jsem převaděč. Jedno jediné vám řeknu. Stačí, že se pak rozhodnete sami.

Vy jste se sem přišli naučit být Bohem. Skutečně v pokoře přijmout všechno, co je tady pod hladinou, tzn. konání všech lidí ve vašich životech. Už znáte realitu a pravdu a veškeré situace jsou taky vaše. Tuto dobu jste si zvolili, odsad' až podsad'. Když přijmete cokoli s pokorou, s klidem... vy máte k dispozici tohle tělo jenom k tomu, abyste měli nějaký nástroj a mohli napravovat v klidu a v míru nitra to, co se děje navenek v tom hmotném světě. Tehdy se zruší tady ta hranice nad vámi a vy se stanete živoucím Bohem, takzvaným Svatým grálem. Nicméně do té doby, než se to stane, a ono je to někdy hodně dramatické, zažijete stav kolapsu. Nebojte se toho, je to pár vteřin, pár minut. Budete přepnuti na vyšší transcendentální čakry, na takzvané kristovství, což je v desáté čakře, takže všechny ty čakry budou aktivované až směrem do 13ky, ta desítka je základ - to je srdeční čakra z transcendentálního světa, kdy prorůstáme do hladiny Hmoty. Budete to vidět. Sice tělo bude dělat hrozné věci, ale budete vidět směrem dovnitř, jak blikáte, jak se tam odehrávají ty děje energetické. Pár dní budete jak praštění, ale nebojte se. Klidně se nechte vyšetřit, lékaři nic nezjistí. Budete mít normální tlak, budete mít normální EKG, EEG, ale někdy vyděsíte záchranáře jako jedna mladá žena z Kladna, protože když otevřela oči - ty oči jsou úplně černé - vám zčernají oči, když budete mít modré oči, to je jako když se díváte do studny. Nicméně je to jenom chvíle a pak budete přepnuti a je to fakt jako trošku sci-fi chvíle, ale přežijete to. Pijte hodně, buďte v klidu, odpočívejte, pokud to jde a všechno během pár dní zmizí a bude to v pořádku. Tihle lidé mají potom jinou vibraci. Tahle vibrace už nedovolí, protože už jste pak v Kristu, umíte pokoru, byli jste prozkoušeni obrovským způsobem za celá množství životů a pochopili jste i systém teď, takže bez odporu. To znamená, cesta k tomu vede jediné tehdy, že opustíme hmotný svět a já vám řeknu. Vy už to samozřejmě víte. Vy víte od různých mystiků, od různých knih moudrých a také to víte z mých přednášek, jak to pracuje. Ano, vy tento svět považujete ve 3D za realitu, ale ona to není realita. Je to skutečně iluze, je to matrix. Nicméně jste prozkoušeni, jestli ještě budete odmítat, takže nesmíte odmítnout žádného člověka na jakékoliv čakře. To se děje směrem do minulosti. Vysvětlím. Zkuste si představit, už jsem vysvětlovala systém času. Čas ve skutečnosti neexistuje. Čas prožívá člověk ve 3D, který považuje to, co se stalo, za minulost, ale vidí tu minulost časovou směrem dozadu a budoucnost časovou směrem dopředu jenom proto, že má výkyvy v Egoismu. Hezké věci, příjemné věci, ty rychle odžíváte, ty uplynou rychle; nepříjemné věci se vlečou; to je první pocit. Hlavně minulost vás tahá směrem do minulosti, protože když procházíte nějakou konkrétní situaci s nějakým člověkem a neumíte třeba nějakou čakru, dejme tomu vám vadí ten člověk, neumíte odpouštět, vadí vám, co dělá, tak vy v okamžiku, kdy to udělá, projde vaším životem, ten tunel je hotový, se posune do minulosti a vy pořád na to myslíte. Ta mysl vás tahá směrem tam. Nebo se na něj zazlobíte, tím pádem zase máte karmu - ano, odpor je karma, nezapomeňte! Jestliže se nezlobíte poprvé, tak nemáte karmu, takže ti lidé vám přicházejí pomáhat. Ten člověk přijde, jakoby ublíží, ta Hmota jakoby ublíží, ale on vás očistil, on vám pomohl, jenže v nevědomosti těch původních informací, které tady jsou nastaveny jako boží zákon, vy znovu uděláte odpor. Ale ty odpory, jak říkám, život po životě se umenšují, takže ta karma jakoby slábne, až jednou se to dočistí. Do budoucnosti zase Ego vytváří strachy, které jsou iluzorní. Není čeho se

bát. Vždyť osud máte nastavený. To Ego vám tam vsunuje, že to tak není a že eventuálně... Ale vy už v těchto fázích si už můžete odžívat, že to je úplně jinak. Ano, já jsem celý život měla přesně v pravou chvíli, co jsem potřebovala, protože já jsem vlastně nic nepotřebovala. Já jsem se všeho vzdala. Já jsem to dala sem takto - já to nepotřebuji - a bum! - měla jsem to! Já jsem si to mohla prohlížet krok za krokem v celém svém životě. Já jsem dneska vyprávěla, jak jsem získala tyhle šaty. Hlavou mně proletělo, že bych potřebovala nějaké šaty, říkám si, nějaké teplé by byly fajn, ale já nemám čas chodit po nějakých obchodech a ještě by měly být tenké, abych v nich nevypadala jako mamut. (smích) Za dva dny jdu na polikliniku a dole je takový - Já tomu říkám culifindy, mám ráda takový ty kafata, pseudo kafata z těch automatů, to má takovou romantiku pro mě - tak jsem si koupila tu culifindu a dole je prodejna spodního prádla a vedle je moje kamarádka Alenka, která tam prodává oděvy. Já jsem si říkala, že nepůjdu tam do těch oděvů s tím kafem, že jo, ještě tam něco poleju, já se znám. A tak jsem si sedla vedle těch dveří... ona vedle dveří má napravo pannu... tam vždycky oblékne nějakou tu pannu do něčeho... já jsem si sedla vedle na lavičku a popíjím to kafe. A byla tam za ní její maminka. Vyleze ven a teď mě viděla a říká: Jéé, Alenko, tady je Iva... říkám: Né né, já mám kafe, já jí tam něco poleju. Načež ta Alena vyběhla ven před ten obchod a říká mi: No, ty si děláš srandu! No, pojď dovnitř i s tím kafem, já tě posadím támhle za ten můj pult, za tu židli. Já tam přijdu, sednu si a nade mnou visely tyhle šaty. Já říkám: Ty, to jsou hezký šaty... takový zrovna... Ale on je někdo má na straně, protože ona si dávala nad tu židli věci, když si je třeba někdo zamluvil.

Říkám: Ty už si někdo koupil, vid'š? A ona: Néé, představ si, že ne. Ona tam zatím měla na ramínku svůj kožíšek a on byl hezký, takže jí ho lidi osahávali, tak říkala: Já jsem tam ty šaty dala, aby mi na ten kožíšek nesahali. Ptám se jí tedy: Takže ony nejsou ničí? A ona: No nejsou. Já říkám: A kolik stojí? Tak mi řekla jakoby rozumnou cenu a tak jí říkám: Ale já nemám peníze s sebou. Já ti je přinesu zítra a přijdu si pro to. A ona: Ne ne, já ti je dám. A já: Ne ne, já nechci být dlužná. A ona: Vezmi si s sebou. Tak já ráno přinesla peníze, načež večer moje maminka přišla a říká: Hele, já jsem dostala takovou nádhernou šálu, takovou jako příjemný materiál a ona je tak veliká, že my když ji rozstříhneme, tak máš půlku ty, půlku já, necháš to voentlovat... Hele, já jsem do dvou dnů měla ještě k tomu tu šálu. Říkám, ty jsi borec Panebože! (Smích.) Ale tohle se potom fakt děje úplně ve všech směrech: v jídle, v oblékání, v penězích... Já jsem se minulý týden dozvěděla s hrůzou, že já jsem došetřila na doplatek - my jsme to měli domluvené až do konce prosince - na doplatek firmě, která nám zateplovala dům. Dodělávali nám ještě schodiště, ale já jsem si mylně přečetla v té smlouvě, že je to v ceně jakoby už tam. Ale ono to nebylo. On sice opravil v ceně, ale to schodiště tam nebylo. A teď jsem ho chudáka trochu vyděsila. On se asi v první chvíli lekl, že to nebudu chtít zaplatit a ono to dělalo teda 22.000,- Kč. Já říkám: Prosím vás, uklidněte se, já to samozřejmě zaplatím. Já jsem si jenom myslela, že už je to tedy šlus. Tak já vám pošlu teda ty peníze, co jsme původně měli v té faktuře a pak vám ještě teda těch 22.000,- zaplatím. On: Jó, vždyť máte čas do konce roku. Říkám: To zvládnou. Teď je hodně práce v laborce. Hele, v sobotu mi přišlo přesně 22.000,- Kč. To je neuvěřitelné pak, co se děje. Takže já mu volala, říkám: V úterý vám odejde faktura na účet a přijďte

si ráno pro těch 22.000,-. Sice jsem teda holá jak pláň, ale stůl mám čistý a je mi strašně dobře. Pak už vám dělá hrozně dobře, když tomu světu cpete ty peníze (smích), ono vás to očisťuje ta Hmota, fakt taková úleva.... My jsme se nedávno smáli s mým mužem, protože my jsme jak dva magoři - my se těšíme, když přijde složenka, až ji zaplatíme. My si to schováváme jako takové suvenýry (smích). To už je obrácený... když už vás ta Hmota jakoby opustí v tom smyslu, tak ona vám slouží, ale tehdy to obrovsky osvobozuje. A stačí jenom ten postoj k tomu, ta pravdivost. Léta tomu tak samozřejmě nebylo, než se to doladí. Ano, protože vy jste potom neuzavření tady a jste všechno. Skutečně všechno pracuje. Petruška mi psala minulý týden: Maminko, na newsletter se přihlásili takoví kluci, kteří dělají okna a dveře a ty mají tak krásný webovky, že to tedy dělají s láskou a fakt, že jako k tomu... mami, já jim to asi zadám. Říkám: No jasně, tak když tě to oslovilo, určitě... Za tři dny přišel nádherný dopis od nějakého mladého muže s tím, že mi chce hrozně poděkovat a psal tam teda hezké věci a na konci psal: Abych se dostal k tomu, co jsem potřeboval... Kdybychom vám mohli pomoci nějak s tím centrem, bylo by to hrozně fajn. My si to samozřejmě zaplatíme, ale aby to fakt bylo dělané s láskou, abychom ty lidi znali, a pak ti lidé jsou obrovsky čistí, když už se pohybují v téhle rovině a komu se má ozvat. Já jsem mu odepsala, že preposílám dopis Petrušce, že je to jejich, aby si zařizovala tyhle věci a že určitě se domluví. Pětě jsem do předmětu napsala: okna-vrata-dveře. Dneska přišel mail... Péťa říkala: Maminko, to je ten člověk, o kterém jsem ti tam psala. Já jsem včera celý den přemýšlela, že jim napíšu a ty mi to píšeš... no zkrátka Jednota. Ano, všechno se skutečně řeší, ale to jsou minuty, to jsou hodiny, to už se nečeká dlouho. Pozor, tohle se děje této Hmotě, která je ožívovaná zevnitř 5D, tzn. nepodléhá Egoismu. Zkuste si to: nezlobit se, nemít vztahovky, neposuzovat, to je důležité. Hodně lidí má ještě trošku malinko šrám na pětce. Uvědomte si, že každý z vás hraje svojí roli, i roli těch darebáků kolem vás. Oni to dělat musí, oni mají svojí vibraci, oni mají svůj duchovní postup a kolem sebe učí lidi. Oni jsou dobří v tom, co dělají. Tohle je důležité vědět. Žádné posuzování! - To je věc toho člověka. Jakmile ho posoudím, už jsem chycená, už jsem umazaná. Už podléhám světu duality. To nejde! Vy jste přišli v pokoře přijmout kohokoliv s jakýmikoli činy a jakoukoliv situací. Pak přijmete celý osud kompletní, protože vaše část osudu je součástí osudu planety a ta je nastavená, a proto i takové ty meditační stavy, které jsou třeba proti nějaké válce třeba v Sýrii, už jsem o tom mluvila, i to je nechtění. Tohle je důležité si uvědomit. To neznamená, že budu souhlasit s tou válkou, ale ona je, ona se odehrává. Vy v iluzi vidíte přes internet a přes televizi někam, kam byste v běžném životě normálně nedohlédli, ale ono je to dobře, že se tohle to děje, protože to síto je hodně silné. Tam by se dostalo mnohem víc lidí, kteří by ještě přece jenom měli nějakou rezervu ve zvýšení své vůle. Teď je obrovský chaos ve všem. Je tady hodně metod. Oni nám vysvětlovali, že se změní fyzikální vlastnosti planety. Ano, je to tady, to už můžete vidět, protože vibrace planety je vysoká, tzn. že karma velice rychle přichází; lékaři si neví rady, neví, co se děje, ten člověk zdánlivě kolabuje a přitom všechny funkce pracují, jak mají. Je to jenom dočasný stav, než se to všechno přepojí a přepne. Takže zůstaňte klidní, nevydávejte sem žádné odpory. Tehdy by vás to znova strkalo jakoby do Hmoty. Takže, tahle hladina se bude teď snažit vás ovládat. Ona mluví sama. Už jsem to začala v té fázi povídání o jogínech, kteří si staví mysl v

meditaci. Ale pozor, taky už jsem vám vysvětlila, co to znamená meditace. Meditovat musí člověk, který neumí žít v klidu a ve spokojenosti a vytváří odpory. Pro toho člověka je to důležité, tzn. že svět 3D potřeboval meditaci. Meditací ale také je, když budete spokojení a v klidu přijímat a už tu meditaci nepotřebujete, protože ji žijete. Já sama jsem se kdysi dávno ptala, proč nemedituji, proč to nemusím dělat, mě nic nenutilo. Otec mi řekl, že jsem vždycky spokojená a šťastná a všechno, co jsem kdy dělala, jsem dělala s radostí pro druhé lidi, a tím pádem i pro sebe a to že je nejvyšší stav a tehdy: On je ve mně a on vaří, on myje schody, on čistí okna, ale hlavně vám když to nevádí, že tyhle věci děláte nebo cokoli řešíte, tak proběhnou tak hladce a tak rychle a tak snadno, ten život je pak úplně úžasný a nejste unavení. Vezměte si, kdybych prožívala Ivu a odpory, tak už dávno jsem nepřežila těch posledních dva a půl roku, které jsem měla. Já sama jsem někdy v údivu nad tím, co jsem všechno stihla udělat. To snad ani není možné.

Ale je to právě jenom tím, že se ne-brá-ním. To je všechno bránění se... všemu! Néé! Mluvili jsme o tom autu, tak také jsou lidi, kteří nabourají a už do něj nesednou. Né! - Já jsem vždycky věděla: Ne! Teď musím hned! Hned si sednout a hned zase je jet. Naše babička v rodině, maminka mého prvního muže, ta si udělala řidičák, jela do Prahy, hned na té první cestě spadla do příkopu a od té doby do auta nesedla. Tam to bylo tabuizovaný - šup a už nikdy. Autu se tedy nic nestalo, ani lidem, jenom takhle se překulilo, ale už do něj v životě nesedla. Ten člověk podléhá strachu, co kdyby, jak... to jsou ještě skutečně dualitní silné stavy, nechá se tím vyděsit. Já jsem vůbec dělala věci jinak. Já si pamatuji, jednou mi moje kamarádka přinesla pytlík s pendrekovými bonbóny. Já jsem sežrala celý pytel. Mně bylo tak blbě, já zvracela... jsou lidi, kteří by se toho už nedotkli, a já jsem si za dva dny koupila ten pytel. Cucala jsem je teda už po troškách, ale proč se toho děsit? Já jsem to přehnala, že ano? Já jsem si sklídila, co jsem měla, takže věci se opakovaly, ale jsou lidi, kterým něco nechutná anebo se po tom pozvrací a celý život už to nejedí, protože si to spojují s nějakou averzí. Ne! - Hned se do toho pustit znova a hned to přijmout! Tam si dodočišťujete i odpory, to je strašně důležité. To byla moje zkušenost a teď já ji změním, já ji přijmu. To je strašně důležité vědět.

Teď se podíváme, co tady budeme odmítat. Zkuste si představit, na první čakře, když si o tomhle člověku budu myslet, že je špatný. Okamžitě tady je karma; odmítám něco z tohoto světa, ale pozor, vy se osvobodíte jedině tehdy, kdy odsud až sem přijmete úplně všechno, každého člověka s jakýmkoliv činem. Teď jsme mluvili už na pětce, to už je hodně vysoko, takže ani posuzování. Posuzovat, že někdo dělá krávovinu a je takový a makový... ne ne ne, to je jeho věc. To je součástí vývoje téhle buňky. Ale pozor, stav 5D je, že on to dělá dobře, protože kolem sebe vyučuje druhé lidi a v okamžiku, kdybyste ho ještě viděli za sítí, ještě má co vyučovat vás. To je vaše karma. Tehdy, i kdyby tenhle člověk zmizel, zastoupí ho jiný, protože síla odporu, kterým jste ho nechtěli, musí přijít a pozor, musí přijít proto, že vy jste chtěli najít sami sebe. Vy chcete splynout s celkem. Ten člověk vám to dělat musí.

Na dvojce, že vám vadí, tedy vztahovka. Pozor, to se netýká jenom Hmoty; levá strana vašeho těla se týká Hmoty, pravá strana se týká situací. Situace je taková, jaká je, no tak je. Jenom tělem udělám, co budu moct. Teď myslím v Chrudimi, tam byla paní a ta říkala: Já nemám práci a to to mám úplně vzdát? Já říkám: Vy máte tělo na konání! Jestliže já přijdu o práci, tak se budu snažit všemožně tělem tu práci najít, ale vezmu jakoukoliv práci. Ony totiž existují práce i v takzvaném negativním světě. Pozitivní je to, co vidíte, to, co dostáváte v těch penězích a negativní je to, co ušetříte a to, co si vytvoříte tím, že nevydáte. Nemám na jízdenku, tak ušetřím sedm stovek, tisícovku, protože budu chodit pěšky a nemusím je vydat. Tím pádem ty peníze tam zůstávají a vy je vyděláváte. Jestliže se pak naučíte vidět tyhle věci takhle, vy už s tou hmotou pracujete jak s plastelínou dítě ve školce, když si tam dělá různé panáčky. Už je vám úplně jedno, co se děje. Ta Hmota vás prozkouší - zákon Hmoty je hrozně mazaný. Prozkouší vás, jestli vás něco ještě skutečně zdeptá nebo ne. Jde vždycky zachovat optimismus. Vždycky.

Asi před měsícem jsem komunikovala s jednou paní a zase vám to ukážu tady na těch dvou panáčcích. Ona je tedy hrozně fajn. Napsala mi, že celé léto poslouchala moje přednášky a konala to, co jsem říkala, ale nic se prý neděje. Slyšíte to? Nic se neděje - tam bylo ještě očekávání. Jestliže já konám věci, aby se něco změnilo - ona na tom byla hodně skutečně jakoby zle; přišla o muže, dospělé děti nechtěly s ní komunikovat, žila v domečku, který se nemohl prodat, byla z práce, takže fakt mizérie jakoby. Já jsem jí poradila... pak ještě poslouchala přednášky, nicméně ještě pořád čekala. Vy to děláte pak pro sebe. Ten člověk nerozumí tomu, že ještě vytváří Egoismus. To je tak skryté, to je tak strašně skryté. Jestliže já se tak chovám, aby se mi něco změnilo v životě, tak to dělám pro sebe. Já vidím ten konečný post - mě. Tehdy, pozor, když vy očekáváte, tak Bůh taky čeká. Vy jste totiž prožitek, tzn. že on ví. Vy to děláte totiž sami sobě, všechno děláte sami sobě. Vy máte zapomenout na sebe a dělat to jenom pro něj, tzn. pro lidi, pro svět. Tehdy on vám bude dávat, ale pozor, zase bez vypočítavosti. Kdyby to bylo takové: Tak jo, tak ode dneška začnu.... a stejně budete čekat... Vy nesmíte čekat! Ten prožitek ve vás to ví.

Já bych se bývala od dětství roztrhala pro lidi, jak jsem je strašně moc milovala. Já bych cokoliv, bych se fakt přerazila, jenom abych někomu udělala radost. Nikdy jsem neměla peníze, takže já jsem dělala radosti jinak. Já jsem dělala šašky a rozveselovala jsem lidi, kteří byli smutní, protože i to mně trošku vadilo, když někdo v tom okolí byl smutný. Jakkoliv jsem mohla přispět nějakou pomocí, něčím, co můžete udělat aspoň rukama pro toho člověka, nebo mu aspoň přinést kytku. Takže jsem to udělala a měla z toho největší radost, že jsem tomu člověku prospěla, a tehdy ten svět skutečně to vrací, ale pozor, bez vypočítavosti! Tohle je jediná čistota.

Ta žena mi odepsala, já se vrátím k té paní - to je nádherný příběh, který jsem teď několikrát vyprávěla, protože tohle pochopíte jenom z těch příběhů; obecně to je strašně složité vysvětlit. Ta žena mi napsala: No jo, ale víte... já... mít ještě tak jednu rodinu a partnera a zažít ještě ty děti v té rodině a... to je tak hezké si postěžovat nebo se podělit o radost... a já jí říkám: No jo, jenže ještě pořád čekáte. Vy nesmíte čekat. Vy to potom děláte pro sebe, když čekáte. To znamená, že nic nedostanete. Zapomeňte na

sebe. Rozhodněte se, že čekat nebudete, že i kdyby se nikdy nic až do konce vašeho života nezměnilo, že vám to nezabrání v tom, abyste se takhle chovala.

Ona teda si postěžovala, že ještě by teda chtěla nějakého toho partnera. Já říkám: Víte, já vám řeknu, jak můžete i na téhle situaci vidět všechno optimisticky. Já bych udělala v téhle situaci to, že bych byla obrovsky šťastná, že v téhle mizérii nežije někdo navíc se mnou. Já si lehnu támhle na zem, na nějaké matrace nebo na kus něčeho, klidně se přikryju dekou a budu šťastná jenom proto, že v té mizérii se třeba nemusím starat ještě o děti nebo o někoho, koho by ta situace deptala. A tohle je žitý optimismus - v každé situaci se umět zaradovat z toho a vytěžit to, protože tato Hmota vás vyučuje optimismu. Jedině optimismus neodporuje. Jestliže odporujete, nejste pokorní. Nedostanete nic. Fakt to stačí. Pak dostanete úplně všechno. Já se teď dostávám tady k otázkám. Někaké tady jsou. Základ jsem vám řekla, zbytek se dozvíte zítra.

V nějaké předchozí přednášce jste říkala, že jste se svým manželem měla náročné období. Kdy tedy poznáme tu hranici, kdy už máme odejít a milovat tak sami sebe, a do kdy si nechat jakoby ubližovat?

Já jsem přišla z 5D pro vás a protože jsem přišla z 5D a vedu vás do 5D, musela jsem být skutečně Mistr. Učitel, aby byl učitel, musí všechno umět, aby ho něco nezaskočilo. Představte si, že byste se mě na něco zeptali a já bych to nevěděla. Už byste mi nevěřili, že jo samozřejmě, a já vás učím v tom pochopení tohle. Já jsem skutečně neuměla... já jsem byla tak pokorná, že jsem si nedovedla představit, že bych se rozvedla. A pozor, můj muž byl obrovský anděl. Já jsem skutečně myslela jenom na něj. Já jsem myslela na to, abych mu pomohla. Já jsem totiž věděla, že on trpí. Ti lidé, kteří ubližují, trpí, protože ta karma, která si na ně sedá - to cítíte... vy už jste všichni dneska tak čistí, že když si něco zamotáte, už to cítíte v tom těle, že někde něco není v pořádku, už to tam někde sedí... ano, to se okamžitě zapíše - takže já jsem všechno dělala pro něj. Také jsem si nedovedla představit, že bych o vlastní vůli Ivy se rozhodla pro rozvod. Také jsem věděla, že se můžu rozvést jedině tehdy, až ne na 100%, ale na 120%... fakt abych měla jistotu, že jsem pro to manželství udělala všechno. Kvůli dětem, kvůli tomu člověku, všechno. A tehdy pozor, vidíte to, program existuje, když už jsem to přehnalá směrem ke mně a pro mě to nebylo těžké... Pro mě by bylo horší vzít to do svých rukou Ivy a teď rozhodnout... ne. To božství vám samo řekne Je čas. To srdce by se mi nikdy neotevřelo. Já se blížila k bodu, kdy už se to mělo stát. On vám to řekne. Vy najednou pochopíte... Najednou se třeba ráno vzbudíte nebo vám to ten hlas řekne Už je dost. Stejně pak ještě musíte dojít... při takovýchto stavech nejsou pak hezké věci; to víte všichni, když se někdo rozchází s někým. Z mé strany jako v pořádku, můj muž se taky choval hezky, tam nebylo žádné dohadování, nicméně on se nechtěl rozvádět. On neviděl nic negativního. Vidíte, jak to bylo dokonalé? Ale pozor, já jsem byla skutečně už v 5D, když jsem sem pro vás přišla a tam musela být tak strašně velká zátěž, abych já to o sobě věděla. Víte, vy se totiž dozvíte vaše reakce, až když to proběhne. Proto se to děje. Vaše Nadjá ví, váš Bůh ví, co umíte a co neumíte, ale vy jako lidi se jmény to neumíte. Proto se to děje. Je to docela velká práca na tom světě, ale koukat se na to z té fáze Boha je samozřejmě lepší, než když to prožíváte v té hmotě a teď lapáte, co se teď stalo, lapáte po vzduchu. Věřte mi, že když v tu chvíli zachováte klid, dějí se úplně

neuvěřitelné věci. Už mi píše hodně lidí, kteří to pochopili. Nebojte se, vy nikdy nemusíte jako člověk rozhodovat. Ten program je, jestli se skutečně máte rozejít s tím člověkem, tak ono se to pak stane velice rychle, ale je prozkoušená vaše míra Egoismu, jak zasahovat ještě vůlí člověka. Ne, já pro toho člověka musím udělat všechno a pak najednou jednoho dne víte Už nemůžu, už jsem udělala všechno. Ještě mu dát třeba šanci... Já toho využila ve smyslu, že jsem podala ten rozvod s tím, že teda jsem to stáhla, aby věděl, že to udělám, protože celá léta člověk vyhrožuje jakoby - neblbni, nedělej to, změň se - ne, tak jsem si říkala, že to je poslední šance, kdy teda ho můžu vyděsit. Stejně to nepomohlo, tak už jsem nechala to rozvodové řízení rozjet. Obrovsky mu ale děkuji. Mám ho za to hrozně ráda, protože já jsem věděla, kdo jsem. Tohle je strašně důležité vědět. Bylo spoustu situací, kdy jsem zalapala po dechu. Druhý člověk by byl zbořený, ale já jsem prožívala obrovské pocity štěstí a nádhery, že jsem nereagovala, na tohle, co bylo. Já jsem věděla, kdo jsem. Proto jste si sem přišli tohle prožít, abyste se naučili neodmítat. Jakmile to umíte, všechno se změní. Člověk tady skutečně nemá svojí vůli, ale to se dozvíme až zítra.

Když vás někdo pozve na nějakou schůzku s nějakými lidmi, ale vám se tam za těmi lidmi nechce, za jejich energií, že se tam necítíte dobře. Nebráním se něčemu, co si tam mám odžít?

Víte, já už jsem se naučila v mém případě... Já jsem musela chodit za lidmi, ať to bylo jakékoli. Věřte mi, že někdy ta hladina byla hodně vzdálená. Jsou lidi, kteří mi pak psali, že.... To se dozví i hladina lidí, to není ohraničené tam a tam, a tam už ne. Psali mi: A já mám tohle tohle tohle tohle... a teď si mysleli, že mávnu kouzelnou hůlkou... Já jsem duchovní učitel. Vy jste ti, kteří se to musí naučit. Jedině vy sami sobě pomůžete. Já vám jenom řeknu jak, jakým způsobem to uděláte, ale vy to musíte udělat. Kdybych já na vás takto sáhla, a to po mně nikde nechtějte a já to ani neudělám, protože bych ublížila vám i sobě. Vám by se zhoršil obrovsky osud a já bych si ublížila sobě. Ono to ani nejde. Já jsem přišla už z 5D. Já už předtím, než jsem se narodila, jsem byla pokřtěná Duchem. Já jsem přišla jako „Kristus“. Ta hladina nahoře je zlikvidovaná, tzn. tady existuje tzv. smlouva s Bohem, s vnitřním božstvím. Já jsem věděla, že toho člověka to musím naučit, rozmluvit mu ten pesimismus, vysvětlit mu, že se na tu situaci dá podívat jinak. Najednou ty lidi odcházeli s úlevou. To, co pochopili, pochopili, co nepochopili, to si odžili. Tohle je důležité vědět. Vy už se potom stanete pak učiteli. Hladina Egoismu tady přetíná 6ku. To všechno, co je pod, dělané s Egoismem, to je magie. Já jsem byla učitel a mně se několikrát stalo... Víte, že shora je tzv. duchovní hranice dospělosti, což je 15 let. To znamená, že rodiče dětí mohli žádat, abych si sáhla eventuálně do aury do těch 15 let, ale jakmile to dítě už bylo 15 let a starší, už muselo dítě. To znamená, že když nevidělo přednášky, tak jsem na něj nemohla sahat. Byli také třeba lidi, kteří se mě snažili oklamat, třeba z lítosti a říkali mi: Jo jo, on to viděl. Nic nedostanu. Já dostanu jenom přebytek toho, co jste přehodnotili po pochopení.

Tady je úplně jiné pravidlo. Kristus za nás mohl a každý člověk Kristus smí prosit, protože on už je učitel, on učí. Napřed učí a to, co pochopíte, to vám je odpuštěno. Pak se to samozřejmě rychle provalí nahoru anebo mi to zůstane v ruce, když je to u přímého aurického sezení. Věřte mi, ty lidi odcházeli... chodili třeba dva roky k

doktorovi, nikdo nic nenašel, přitom měli bolesti evidentně a tam to nechali a odešli bez nich, když pochopili. To, co nepřehodnotí, to si odnesou. Já jim to ráda nechám. Přece nebudu zasahovat do jejich karmy, vždyť bych jim ublížila. To nejde zkrátka. Tohle už je respektování. Mně se pak stalo, že mě nějaký člověk oslovil a chtěl aurické sezení. To už je asi rok a půl zpátky, ale měl asi nějaké jiné takové úmysly. Byl to muž.... (smích). Zaprvé se to projevilo tím, že byl rozladěný, že nemám zapnutou kameru (v 23 hodin v noci), to jsem chodila z laborky od 23:00 do 01:00 hodin a to už mě tedy zarazilo. Ale já na něm ani nic nenašla; trošku takový jemný šrám přes dvojku. Říkám: No vy jste úžasný člověk. Ještě jsem ho pochválila. Pak mi to došlo. Druhý den přišel od něj rozhořčený dopis. Říkala jsem si: Aha, tak on to blbě pochopil. Vidíte to? I domluva s tím Bohem mě chrání, že ten člověk... On to nepřehodnotil, já nic nedostanu zkrátka. To Nadjá mi naznačilo, že na té dvojce něco bylo. Nějaký takový hrátky, to na mě absolutně neplatí. Člověk, který je v 5D, má svého partnera. To je jeho partner jako muž anebo žena, podle toho v jaké fázi pohlaví žije. Ostatní muži nebo ostatní ženy jsou lidé. Tedy není možné se chovat jinak. Tam už je potom absolutní harmonie, krásný stav, když jsou oba v té výši, ke které patří. My jsme s mým mužem přišli jako jedna bytost. Pak se fakt dějí úžasné věci. Zrovna tento týden se mnou něco chodilo. Sedlo si mi to na rameno, říkám: Ty Járo, někdo asi umřel a byl to známý.... Zatím jsem se nic nedověděla, ale co mi dělá rameno.... Stačilo ale na dálku přes ten telefon, 9000 km, že mě obejmul a do minuty, to je jak když přijdete domů nebo přijedete do přístavu, nic mi nebylo. Do druhého dne tedy. Druhý den zase si to sedlo (smích), ale dneska třetí den už je to v pořádku. Tam už to funguje, tam už posilujete jeden druhého, protože tam už jste jedna bytost. To už není zasahování, to už je doladování, kdy jeden druhého posiluje v tom úkolu, ve kterém má.

Já jsem si teď odžila své za posledních dva a půl až tři roky. Můj muž odpočíval a teď se připravuje na svůj úkol a já na svůj soukromý úkol, takže tady už si teď vyměníme za chvíličku roli, než budeme moct být na statku.

Já teď začnu konečně ty dotazy.

Ve škole jsem řekl, že to nevyřeší nadáváním druhým, že je to v něm. Udělal jsem to dobře? Že by se mu to vracelo...

Řekl jsi to velmi dobře, ale asi v prostředí, které ti nebude rozumět. Někdy se může stát, že druzí lidé pochyťtí něco běžně lidsky. Vezměte si, že když vám něco vadí, nadáváte na něco, to je jedno, jestli na druhého člověka nebo na nějakou situaci anebo na počasí - to je taky tak nejkrásnější téma na světě; nemuselo by být nic jiného za odpory jenom počasí; to by se tam nedostal nahoru nikdo; tak hergot když prší tak prší, když je slunce tak je slunce, když je větrno tak je větrno. Spoustu lidí blafe jenom ze setrvačnosti a ze zvyku. Už kolikrát na lidech vidím, že i oni nechtějí a furt ta huba mele. To už jsou v té hranici, kdy už vidí, že to je zbytečné, už nechtějí, ale neumí se toho zbavit. Já jsem nedávno dostala krásný dopis od jednoho muže, který to vypadalo, že nám bude zařizovat přednášku v Praze, ale nakonec z toho sešlo. Ten sál byl hodně moc drahý a on to nemohl umenšit, ale je hrozně fajn. Byl v Táboře na přednášce a říkal, že ho oslovil ten náš příběh s Giovánkem letos v létě... To už je chlap, on už je větší než já... krásný

kluk... a byli jsme na poliklinice u jedné mé kamarádky, zubní doktorky, a ona je velmi krásná. Giovánek ji celé dětství miluje. To je zkrátka paní doktorka. Ona je jak panna, fakt je nádherná. Tak jsme odcházeli takovou dlouhou chodbou a tam je - protože ta poliklinika se musí pronajímat... znáte to, za té totality, jak to vypadalo, a pak ty prostory byly obrovské a zbytečné, tak aby se to uživilo, tak to pronajali; třeba tam je kadeřnictví, krejčovství a je tam i takové to sušené ovoce obalované v čokoládě takový ty... A teď my jsme šli tou chodbou, Rafael, Giovanni a já, a najednou ten Giovanni se otočí a říká: To mi řekni, proč vy v Čechách tady máte cukrárnu na chodbě od zubaře? Odpor jako jo... Ten kluk je obrovsky čistý, ale teď je v pubertě, tak musí házet do toho světa ty své nápady. Já ho mám hrozně ráda, já s ním strašně ráda diskutuji o takových věcech a já mu říkám: Proč to komentuješ? A on: Proč bych to nekomentoval?! Jdeš od zubaře, ty si máš čistit zuby a nemáš jíst sladké... proč to řešíš? Uvědom si, že já jako zubař si svoji povinnost splním, když tomu člověku řeknu: Neměl bys jíst sladké, ale když ho jíš, tak si vyčisti zuby, tečka. A pak už je jedno, co ten člověk udělá. Já za ním nemůžu chodit jak pejsek a hlídat ho, jestli teda si půjde koupit sladké nebo jestli si vyčistí zuby. To už každý si na té vůli toho jednotlivce udělá to, co má, ale je jedno, jestli jdeš dva metry přes uličku nebo 20 km. A on zase se nadechl k oponování a já mu říkám: Už jsi mohl být 10 minut šťastný. Jemu to zapaluje, on je fakt obrovsky chytrý a říká: No jo, to je fakt, a bylo po problému. Tohle je důležitý. Tady tento Petr mi psal, že se strašně smál, když jsem tohle někde vyprávěla, mám pocit, že v Bystřici a říkal, že to funguje i na lidi na ulici, když jim to řekne, kteří by nevěděli o duchovnosti, kteří si stěžují třeba na počasí, na cokoli jiného. Říká: Prosím tě, vyřešíš to? Vy máte řešit jenom věci, které vyřešit můžete. Jinak tato hladina blafe automaticky a sama, ale úplný blbosti. Kolikrát to už ty lidi vědí a chtějí už přestat, ale nejde to. Říct ale těm lidem: Podívej se, vyřešíš to? Nevyřešíš. Když ti vynadám, to je přece nesmysl... Tenhle týden jsem zažila neuvěřitelnou věc. Asi rok a půl jsem snad nejela trolejbusem. Chodím pěšky anebo jezdím autem. Tentokrát jsem šla do města pěšky s prací k jednomu doktorovi a po té cestě jsem zjistila - volala mi jiná doktorka taky z města, že má pro mě práci a že bude za půl hodiny a říkám, tak jo, tak si ji vezmu. Teď jsem pospíchala, protože to byla rychlovka. Teď jsem si říkala, tak já pojedou tím trolejbusem... pospíchám, čas honím... Tak jsem teda čekala na trolejbus, dlouho jsem nejela, hodím tam tu dvacku a teď pozor, my jsme předposlední zastávka (ke sklárně se takhle sjíždí, pak to zatačí a ten trolejbus jede až do vesnice, která je za Teplicemi). My jsme zůstali tři v tom trolejbuse. Ta paní řidička to rozjela z toho kopce a teď já stojím, že chci vystoupit a ona vůbec nezastavila. Mačkala jsem ten čudlík a nic. I když to zvonilo, tak ona vůbec nevnímala a jela ještě takovou rychlostí... Až když už to přejela takových půl kilometru, já než jsem se dopídila k tomu předku autobusu, zařukala jsem jí na to okénko řidiče a říkám jí: Prosím vás, vy jste nezastavila na té zastávce. A ona: Jééééžišmarjáááá!! (smích) Já jedu jak blázen! Mně bylo blbý říct: No... (smích). A ona: Ježiš, já se strašně omlouvám. Já jí říkám: To je dobrý, to nic není, ale tam byly dvě paní o hůlce, ty se tak tvářily podivně. A ona: Ježiš, to si budu muset dávat pozor, a já: Jo jo, to si budete muset dávat pozor. Ona si zkrátka jela... Představte si, že by ty dvě ženské o té hůlce odvezla až někam do toho Újezdečka, to by byla přča. To by si pak mohl někdo stěžovat... Ale bylo dobře, že se to stalo, protože ta ženská si to uvědomila,

takže teď si dáva pozor, ale bylo to zbytečné nadávat jí. Co bych tím docílila? Já bych se umazala a ona by mohla vybudit svoje Ego a... Ne ne ne, to se dá všechno vyřešit. Je fajn, že se to stalo, takže: Nemá smysl nadávat. Stačí to říct běžně lidsky. Nevsunujte do toho až moc moudrosti, mohli by vás považovat za mudrlanta a to také není dobrá role. Také jsem to zažila.

Když tedy Bůh poznává skrze nás sám sebe, uvažuj o tom, proč to musí být právě přes tu bolestivou cestu?

To odkládání je nutné, protože Bůh má obrovsky vysokou energii a ty nižší vrstvy, které jdou od začátku, ty jsou málo rozvibrované. Ty rozdíly jsou právě v té bolesti toho zvyšování energie. On se vtělí sem - tohle tělo, ta Hmota bolí tehdy, když tady není ten Bůh. Vy totiž odmítáte. To znamená, že tady ty čakry, které tady jsou v této fázi - je jich pět, šestá ta už je přechod, ty se sevrou a vy, vy jste ten Bůh, vy se nedostanete do toho těla a tam, kde chybí ten Bůh, tam to bolí. Teď pozor, vy pak samozřejmě se rodíte znova, odpory se zmírňují...

Ale to, že to udělám, je tak, že to musí být skrze tu bolest všechno...

Z té Hmoty to musí jít skrz bolest. Vás by to totiž nedonutilo se nad tím zamýšlet a změnit to, když by vás něco nebolelo. Ale hlavně vás to bolí, protože vy sami se nedostanete jako Bohové do té Hmoty. Proto to bolí. Ta Hmota je obrovsky vzdálená. Jak bych vám to vysvětlila. Zkuste si představit, že budete mít koláč a teď mu ztvrdne kůra, on okorá. Ta Hmota je taková ta tvrdá krusta.

Proč vůbec dojde k tomu, že to musí být takto?

To je zkrátka vymyšlené. Ten návrat k sobě je takto vymyšlený. A vy jste ta, která to vymyslela, protože vy jste ten Bůh. Jedna paní mi napsala: To jsem teda pěkný vůl! (Smích.) Každý z nás jsme část Boha, který to vymyslel. Jsme tedy obrovsky vzdálení od těch nejvyšších fází.

Jinak byste se nebyli schopní navrátit. My tady musíme fakt dostat na prdel ve Hmotě, abychom se odpinkli do fází vyšších. Ten mechanismus 4D je přestat odmítat, abyste se z té trojky odpinkli do té pětky. Tohle už je úlevné, věřte mi.

Já mám kolikrát pocit, že do žádné pětky nechci, protože jak jste mluvila o těch razítkách, já nestojím o razítko, že mi umře dítě a já budu mít radost z toho. Nestojím o razítko třeba, že budeme chudí a tak. To já radši budu tady, než aby mě zkoušeli tak strašně krutými věcmi.

To jste nepochopila. Když jste tady takhle - tady je hladina, která odděluje Božství a Hmotu. Tady musíte přijít o všechno, takzvaně se všeho vzdát, abyste našla sama sebe. A když to nebudete chtít, je to zase vaše vůle vašeho jména, a vy v tom utrpení budete žít velmi dlouho a stejně jednou přejdete do 5D. Váš vývoj se nedá zastavit. Čím dřív to pochopíte tím líp. Dívejte se, jestliže my tady teď vidíme tu Hmotu, tady to bude třeba vaše dítě nebo partner, maminka, vidíte vedle sebe spousty lidí, které máte ráda, a teď samozřejmě zákon je takový, že se může v tom osudu dít cokoliv. Vy jste si vybrala svůj

osud, ty děti taky, maminka taky, partner taky. Všechno je domluvené, to je hra. To se stane, to je hra tady na planetě. Utrpení tady pod Hmotou je, že mi nechceme o nikoho přijít, my si vlastníme tu Hmotu. Představ si, že já tě budu vlastnit - nechci tě pustit. To znamená, že pak obrovsky trpím, ale právě proto jsem si jako Bůh, jako vy, vybrala osud, kdy o toho člověka přijdete, aby vám došlo, že se to musí stát. A právě to, že to neumíte, tak ten osud takový je. Vy nemůžete nic dělat. Vy když budete mít dítě a má se stát v osudu jeho i vašem, to je nastavené, i on si to nastavil i vy, když byste třeba měla syna, že to tak je. Je to vaše vůle, jenže jste na to zapoměla, ale tady to musíte pochopit. To znamená, že se v těch osudech odehrává: ztráty lidí, které máme rádi, ať jsou to děti nebo partneři. Jestliže tohle umíte, ten osud si váš Bůh neboli vy vybere jiný a nestane se to. Tehdy jste nahoře. To je obrovské nepochopení. Teprve tehdy až tady nic nevládníte, poslední fáze je ani sama sebe, ani tohle tělo mi nepatří, nejsem to já - je to budka, kterou opustím v bodě B, takový je zákon a nebudu se bát, tehdy je z vás Bůh, vědomý ve Hmotě. Když budete toto odmítat, což teď ještě nedokážete pochopit, ještě dlouho tohle budete prožívat v osudech a stejně jednou to odložíte, protože přijdete v těch osudech na to, že jinudy cesta nevede. Vývoj se nedá zastavit. Tohle je realita světa. Já vím, že to je těžké.

Vy říkáte, k té prosbě, že nesmí být do budoucna. Já jsem třeba toto léto prožívala obrovské fyzické a psychické bolesti, že jsem tak jako prosila, ať už je to pryč. To je také špatně? Když je vám špatně, že nevíte, jak dál...

Tyto bolesti dělá právě to odmítání. Odmítání, že se něco děje nebo že vám je špatně. Poslední platby jsou, že bez zasahování ani bílé magie, tzn. kdy vám někdo vybere karmu. Léčitelství, tzn. působení různě energeticky, je ještě zasahování do karmy. Vezměte si, vy něco uděláte a musíte to zaplatit nemocí. Ta nemoc je pro vás dobrá, protože to je okamžik, kdy doladujete jakoby meditací, tou bolestí, v té nemoci, co máte, to, co jste odmítla psychicky. Napřed je utrpení psychické, které se promění v bolest těla, protože když někde tu čakru uzavřu, nepustím tam sama sebe do toho těla, které se jmenuje Iva, tehdy mě to bolí.

Když je řeč o psychických stavech, nesmíte si poprosit, když už nemůžete dál?

Ale jo, tak si ještě poproste, ale to je další odpor. Poslední platby jsou, kdy už si nenecháte zasahovat čáry máry fuk, protože každá karma se musí zaplatit - vzpomeňte si na Krista. Já jsem to vysvětlovala, ale vy jste asi neslyšeli hodně přednášek teď posledních. Uvědomte si, že poslední stavy... a teď se míchají vrstvy. Tady pod šestkou vzniká napřed černá magie, pak bílá magie a pak je stav Krista, který vás přicházím učit. Je to jako kdybych přišla jako paní profesorka ze střední školy a úplně vás odebrala do jiného prostředí, kde se prožijete v jiném stavu vědomí. Tam už není utrpení - nahoře nemůžete o nikoho přijít. To už je zastavené. Tyto děje se dějí jen tady ve 3D.

Ted' se dívejte, protože ted' jsem přišla pro vás, mění se pořadí tříd. Je to jako když skončí školní rok: prvňáci jdou do druháku, druháci do třetáku a tak dál až do devítky; deváťáky odvádím. Nicméně každá vrstva má svojí karmu. Když děláte černou magii, útočíte negativně, tzn. že když potom odkládáte stavy černé magie, jdete do bílé magie, útočí na vás vrstva z černé magie, aby vám vybila minulostní karmu. Nesmíte na ně zaútočit; žádné ochrany - to je zase magie. Vy to můžete sklidit klidem, láskou k tomu člověku neboli soucitem. V okamžiku, kdy na mě někdo zaútočí, já s ním obrovsky soucítím, já se na něj nezlobím, nepovažuji ho za špatného, nevadí mi to. Tehdy se mě to nedotkne. Člověk, který tady nahoře ten špunt nemá, je Svatým grálem, tzn. že on je Bohem stejným jako je ten člověk, který útočí. Kdyby na mě někdo jako na Svatý grál zaútočil, tak se trefí sám do sebe. Bude mít v sobě obrovské bolesti. Já nemusím udělat vůbec nic, protože ho miluji. Já nemám žádný uzávěr mezi ním a jím. Vy takhle jak sedíte, já jsem ve vašich nitrech. Vy jste uzavření, to božství je uzavřené nahoře v té schránce oddělenosti, když ještě někde uzavíráte čakry, ale já jsem už otevřená, jakoby ta božská dutinka, která tady je. Vidíte tedy, že stačí jenom lidi milovat. Nic jiného nemusíte dělat. Když se ted' hýbou ty vrstvy, tzn. že bílí mágové, kteří přeháněli dobro, zase musí sklidit to, co považovali dobro za zlo a odcházejí. A ted' pozor, vymaní se z toho tehdy, kdy už si nenechají zasahovat, ale naučí se to přijmout v pokoře, i tu poslední bolest. Zkuste to jenom pozorovat. Pozorování té bolesti nebo čehokoliv je přijetí. Tehdy to rychle zmizí, ten kanál se otevře do dvou dnů, do dvou hodin, je rychle pryč. Jakmile se tomu bráníte, to jsou další odpory, to je zase nepokora. Tohle je důležité pochopit, tím si to protahujete.

Tenhle rok jsem zažila neuvěřitelnou věc. Vyprávěla jsem to už od minulého roku, protože přece jenom situačně minulý rok bylo velice těžké období, kdy jsem cestovala taky takhle dlouho. Letos už jsem to brala jinak samozřejmě, ale viděla jsem stín v pravé noze. To bylo takové to kam jedu příští týden(?) - Jéééé - 6 hodin! (smích). Já se vracím v noci hned ještě po přednášce za mojí maminkou domů, abych tu neděli s ní byla a jsem ráda, že ona tam je, že tam čeká, ale přece jenom vás to tak jako honí, furt jenom někde kmitám. Ted' jsem cítila, jak se mi dělá stín tady takhle za kolenem a říkám si, že by nějaký varix už konečně byl... Nicméně v noci, to bylo někdy koncem října, najednou andělská bílá ruka a takhle mi jemně přesně v těch místech šimrali prstíčky, jim říkám: Jéé, vy jste hodní, vy mi něco odpouštíte, protože já si říkala: Ne ne ne, je to můj osud Ivy, já jsem slíbila, že to těm lidem udělám... pokora... seru na nohu! Takže oni přišli, já jsem druhý den vstala a ten stín mi sjel ke kotníku, říkám si, ta noha už bude volná, no výborný, výborný! Nicméně za 14 dní jsem se takhle vzbudila, vyskočím na nohy, chtěla jsem jít pěšky na polikliniku a fakt jsem až vykřikla, protože příšerná bolest na pravém kotníku. Tak se kouknu, to byla taková bolest, že jsem si říkala, že je i oteklý, ale nebyl, ale já jsem se nemohla ani jemně dotknout toho kotníku. Měla jsem tyhle kozačky a říkám si, jak se do nich dostanu, když je mám natahovací? Dokulhala jsem tedy do koupelny, dokulhala jsem se nasnídat... říkám si, pojedou autem. Jenže když jsem vlezla do té boty, tak jsem necítila nic, nic mě nebolelo. Tak už jsem to neřešila. Skočila jsem do auta, odjela jsem na polikliniku, pak jsem jela nakoupit, přijela jsem domů a nic.

Jenže tenhle půlrok byl taky náročný, to už jsem zvládala zase lépe. Vidíte, každý se učí. Teď jsem v srpnu zažila neuvěřitelnou věc a od té doby je všechno čisté. Lucinka přiletěla 28. srpna pro kluky a tu noc oni ještě byli u tatínka všichni na večeři. Přijeli od něj až v noci, já jsem jim šla otevřít a usnula jsem. Najednou mě vzbudila obrovská bolest. Rozsvítilo se mi zevnitř tělo a viděla jsem dva body v pravé noze a strašná bolest a ta hladina Ega mi říká: Embolie. To je tvůj konec. Já byla tak šťastná. Já říkám, Já už jsem všechno tady udělala, tak jo, tak já jdu. Hlavně, že mám splněno. V tu ránu mi prasklo srdce, to byla taková zář zevnitř - to nezavřete ty oči... To je taková zář, že jsem jenom takhle dělala v té posteli a z toho srdce ta zář takhle mi vylila se, tady jak vidíte ten kanál, ten tunel, takhle z toho srdce se mi to vylilo a když mi to nateklo do té nohy, všechno zhaslo, noha mě nebolela, od té doby je v pořádku. To byla poslední platba. Vy musíte přijmout i tu poslední platbu. To znamená, poslední odpor je vygumovaný. Toto je důležité vědět. Zmírňujte odpory, přijměte to: Dobře, mám bolesti, já to vydržím. Moje maminka je v tomhle mistr a ta měla kolik plateb! To nic není!, vždy říkala. Ona si ani nestěžovala, ona všechno vychodila. Já si pamatuji, když jí bylo 50... To byla mladá ženská. Já jsem porodila, měla jsem Lucinku, to jí byl asi rok. A tenkrát, protože to bylo z toho, že se dohadovala s dědou, se svým tatínkem... tam byly zlosti a hádky. Oni dva jenom. Obrovsky to zaplatila, skoro byla na vozíku. Ona vůbec necítila nohy. Ta jednička byla tak zavřená. Ani do hmoty, ani do situací, co se odehrávalo tam... šla do nemocnice a tam řekli, že jenom operace páteře a tenkrát jí naštvál primář, to byl náš rodinný kamarád. A ona mu podepsala revers: Jdu domů! A on jí říká: Hahaha, ty jdeš domů jo, když nemůžeš chodit? A ona: Jdu domů! To si nemůžeš dovolit! A za tři týdny nastoupila do práce. Za tři týdny. Napřed ty nohy vůbec necítila, ale ona cvičila, takhle jí tekly slzy. Když to přijmete, všechno překonáte.

Znamená pro nás něco podstatného poslední večeře?

Ono vůbec všechno to, co se dělo v Bibli, bylo velmi důležité. Ježíš znal program, on věděl, co bude: Co se bude dít u večeře, kdo ho zaprodá, za kolik, kdo ho zapře. Všechno věděl a neutekl, vidíte to? On také samozřejmě přišel z mnohem vyšší výšky, než jsme přišli my, protože nás by to třeba ještě bolelo, ale on přišel z takové výšky, že to, co prožil, ho nebolelo. Ta Hmota byla tak vzdálená pro něj, on byl opravdu obrovský přinašeč. Přišel právě pro tuhle dobu, protože se vědělo, že v tuhle dobu planeta je připravená na druhý příchod Krista, tzn. na lidi, takzvané Svaté grály, kdy vás bude hodně. Ano, jste Bohové, já i Otec jedno jsem. Poslední večeře symbolizovala všechno. Tam bylo řečeno všechno, ale hlavně to, že program existuje.

Ono vůbec všechno, co se prožívalo v téhle době, my jsme tam žili, takže nemůžu vám samozřejmě vysvětlovat všechno, já jsem vám přinesla praxi. To není ani důležité, co se dělo. Nicméně pravdy pravdoucí jsou. On byl skutečně čistým člověkem, i jeho matka Marie, nicméně panna byla duchovně, ne fyzicky, to je iluze církvi. Synonymum duchovní čistoty znamená panenství, takže každá žena, která tady nebude mít uzávěr a bude Svatým grálem, je panenská, byť by měla 10 dětí. Tady se jedná o duchovní čistotu, protože taková žena může porodit Ducha. Nebo třeba vzpomeňte si teď, o čem jsem mluvila, o těch kolapsech, které přicházejí, když jste přepojováni do vyšších fází přes Krista. Když už se naučíte pokoře, stáváte se Bohem. Zkuste si vzpomenout na

svátek letnic, kdy apoštolové po určité době po smrti, po ukřižování - to je symbol Krista - a zmrtvýchvstání - on žije dál, ano, jste nesmrtelní, nicméně oni tenkrát byli pouze učedníci a přejímali učení, aby ho šířili dál a byli přepojováni seshora. Ten svátek letnic byly právě ty kolapsy, kdy se vám otevře ten kanál; slyšíte hukot toho Ducha svatého, který vás přijde pokřtít. Je to tedy dramatický zážitek. Nicméně je to rychlé. Nemusíte se bát. Tehdy ale to bylo velice náročné, protože oni narozdíl ode mě přišli do stavu planety 3D, takže byli terorizováni, byli honěni, byli těmi lidmi, kteří podléhali silnému Egoismu, honění, ale i to byl jejich nabraný osud. Jeden z mých vnuků byl tehdy stažený zaživa z kůže, z lásky k lidem. Tam jsou osudy, které tam jsou nastavené tímhle směrem a vidíte, jsme tu znova. Je to důležité vědět, že ten život pokračuje.

Ze záznamu nesrozumitelný dotaz, nejspíše na symboliku těla a krve Kristovy.

Voda neboli krev neboli víno má vyšší moc. Tady je to odstupňované. To je tělo, ve kterém přebývám, chléb, voda, ta už má křtící symboly, ta je tam posuzovaná krví. Nicméně krev je také důležitá v tomto symbolu, když o něm mluvíte, protože Davidova krev žije a na planetě se velice brzy rozmnoží, protože nejde... To je jako když se infikujete jehlou.. už to tam žije. To, co jednou bylo na planetě, tady vždycky je a čeká na svou dobu. Planeta byla teď do téhle doby hodně zegoizovaná, protože vy se musíte vždycky ponořit hluboko do Hmoty, abyste našli dno a mohli jste se odpinknout. Zase přes utrpení. Je to jako u člověka. I ta planeta je vlastně symbol bodu. Vy také pochopíte, jenom když si sáhnete na dno. Jindy ne. Ta planeta taky. Ona se hodně potopila do Egoismu, hodně do Hmoty. Vidíte, Bůh přestal existovat ve velikém území. Tam byl i tabuizovaný, to období komunismu bylo obrovsky držené. To bylo taky důležité a to bylo jedno z nejdůležitějších období konce tisíciletí. To fakt bylo to dno. Tam byly i dvě světové války, hodně bylo to proprané, aby to Ego se mohlo ukřižovat u dost lidí. Ty osudy jsou obrovské v takových těžkých situačních fázích, když je válka. Vezměte si, po té válce pak přišel ten komunismus, to bylo něco podobného. Teď tam můžete prokázat, jestli jste čistí, jestli budete podvádět nebo jestli budete zrazovat nebo jestli budete udávat, jestli budete se bát a kvůli tomu strachu třeba o rodinu někoho poškodíte. Tam je takové množství prokázání čistoty toho člověka, to si nedovedete představit. To byla dobrá živná půda pro odkládání těch Egoismů.

Co mám teď učit v duchovní poradně, když přijdou lidé a nerozumí 5D?

Tohle je obrovsky těžké lidem vysvětlit. Stačí jim říct tak běžně lidsky věci, ať řeší jenom věci, které jsou schopní vyřešit. Jakékoliv zbytečné bránění je poškozuje. Když ten člověk prožije obrovský odpor, nevyřeší to, co se stalo s tím člověkem. Vezměte si, někdo vám přijde něco udělat, vy prožijete odpor a ten nás blokuje, vy trpíte. Tady jde o to, aby přijali to, co se stalo. To je přijetí, to není blokace. Oni teď budou obrovsky pociťovat ty bloky, protože teď v 5D planetě rychle přijde karma na řadu. Teď bude hodně nemocných lidí. Opravdu hodně nemocných. Je zbytečné, aby si to komplikovali. Tady je nutné jim trpělivě vysvětlovat, že jde i jiný pohled na to, co prožívají. Ono je docela teď nutné, aby ti lidé i povídali o svých problémech, protože když to neotevřou, uzavřou to v sobě, není jim pomoci. Oni se nedozvědí vůbec žádný....

ten nápad z toho světa nepřijde. Jsou lidi, kteří třeba i ochrnou. Znáám ženu, která žila v manželství mnoho let. Když postavili barák, tak ten muž jí oznámil, že si našel jinou. A ona ochrnula, ze dne na den.

Je pravda, že my jsme pak měli sezení. Krásně pochopila. Je hrozně fajn. Skutečně přehodnotila, protože tam dala za pravdu tomu, že to byl dobrý moment v jejím životě, protože nikdy by se nedostala k duchovnosti. Najednou se jí zhroutil celý svět. Dokonce doktorka řekla, že nebude nikdy chodit, že nebude učit - ona byla profesorkou na střední škole - dneska učí. Teď se nedávno vdala, je šťastná, má obrovsky hodného partnera, duchovního partnera. Dovedla najít cestu zpětně k tomu muži a poděkovat mu nitrem za to, že jí umožnil tento obrovský zvrat. Vypadá to tam, že to půjde k lepšímu. Skutečně chodí a učí. Sice se ještě pohybuje trošku strnule, ale běžně si toho člověk ani nemusí všimnout. Jsou věci, kdy obrovským poryvem, že něco je špatně nebo ten člověk je špatný... a to teď bude hodně fungovat. Proč? K čemu? Ten život přece je takový, jaký je. Tohle dělá obyčejný člověk. Ten si řekne: No jo, tak co s tím udělám? Nic. Tak to tak je. Ano, to je ono! Jedině takhle se to dá přežít. Takže stav obyčejného lidství, kdy ten člověk ten život bere tak, jak to je. Mně nedávno psala strašně dlouho paní a říkala, že manžel se s ní chtěl rozvést, tak dlouho se bránila, pak teda řekla, že jo, ale pořád ještě mi psala dopisy i esemesky a říkala: No, ale když já ho tak miluju. Říkám: Poslyšte, stav 5D je, že když miluji svého muže, udělala jsem pro to všechno, aby mě miloval a on mě stejně nechce, tak mu přece musím udělat radost. Je to pravda? Já bych ho trápila. Když ho miluji, tak ho nechci trápit. Tak já odejdu. A jestliže ještě fňukáte, tak víc milujete sebe než jeho. Toto je stav duality. Ne, já si udělám radost, že on bude mít radost. Já se ho z lásky vzdám.

Někdy jsou situace, kdy člověk věří a automaticky to přijme. Ale pak jsou i situace, kdy si říkáte: Jo, takhle bych to měl udělat, ale ono to nejde. Třeba tato situace, kterou jste zmínila. Tak já třeba vnitřně nechci, abys šel a začnu sama sebe přesvědčovat: Jo, běž, klidně, bude to dobrý. I když tomu tedy člověk uvnitř nevěří a bude si to takto říkat, pomůže mu to v tom přijetí, nebo ne?

Hladina pochopení je nastavená. Třeba někdy byste to už chtěla udělat, ale ještě to nedokážete. Někdy to holt nejde, ani kdybyste se přemlouvala. Anebo to dokážete, ale pak budete ještě fňukat, že jste to udělala. Tam jsou ještě různé fáze, to není, jako že to uříznete, tam se to prolíná různě. Takže toto je hodně těžké umět.

Mohla bych se zeptat, na které čakře je blok, když bolí zuby a když bolí krční páteř?

Obě dvě je pětka. Tam je nějaká komunikační fáze. Všechno, co je na mluvidlech a v puse, vychází ven. Souvisí s tím tedy i uši. Ta pětka jsou uši, komunikační i zpětně. Přestože existuje meridiánová vazba - každý zub tak částečně patří i k jiným čakrám a každý zub je spojený i s jiným orgánem, ale to už je zase jiná fáze, ale základem je vždy všechno tam, kde to máte, tak to máte přímo na čakře.

Když si vezmu prášek na bolest, zabráním vybití karmy nebo ji oddám?

Vy si smíte... Já vás učím zlatou střední cestu. Když už máte bolesti a nevydržíte je, tak si klidně ten prášek vezměte. Ale neproklínat vnitřně tu bolest, zkrátka přijímat a také udělat všechno pro to, abyste si ten zub včas nechali opravit, když je to na zubu. Já jsem zrovna ještě přes ty zuby. Když je malý kaz, tak vás to nejméně bolí. Ti lidé se bojí, teď to oddalují, kaz se prohlubuje, až se dostane ke dřeni a pak je to v pytli. Pořád to víc bolí, teď se nervujete, furt víc se bojíte. To se roztáčí takový obrovský kolotoč odmítání, kdy pak třeba zažijete i zánět okostice. To je na mašli pak. Ne ne, klidně si vezměte, ale nezneužívat toho. Ale hlavně starat se o to tělo. V tom těle bydlíte. Když vím, že mám třeba sklon ke kazivosti, tak jednou za půl roku jdu na tu preventivní prohlídku, a čím dříve se to najde, tím lépe, když se tedy jedná konkrétně o zuby.

Všechno se to krásně poslouchá, ale jak si to uvědomit? Jak poznat to správné konání? Mám tě ráda, Jiřinka.

Jiřinko, vždycky by člověk měl zachovat klid. Vždycky přijde darda. Ten Satan ve vás běsní. Něco se stane a vy zalapete po dechu. Rychle se snažte vyměnit si pozice, jestli vrátit nebo nevrátit. Věřte mi, doporučuji vám nevracet, protože odmítnutím si píšete nový útok, protože je karma na světě. Ten člověk, když zaútočí, on vás čistí. Jde tu totiž o pokoru. Jestliže já přijmu útok druhého člověka, už ho nikdy nezažiju. Jestliže ho nepřijmu, přijde znova v čase trošku vzdálenějším od těla, protože je nutné, abyste se naučili v pokoře přijmout všechno. Tohle je realita 5D, a dokud to nebudete umět, tak se budete pohybovat v odporech neboli ve 3D, protože sebemenší odpor tohoto světa vás odtud nepustí a pořád budete dál prožívat ta utrpení. Je to zbytečné. Ono to jednou stejně proběhne, ale nebránit se tomu. Zachovat klid. Počítejte si do pěti. Kolikrát člověk něco mrskne zpátky jazykem a přijde takové to horko, to už je ono - to už cítíte karmu. Zkuste si fakt napočítat do pěti a kolikrát přijde obrovská úleva, že jste to neřekli. To je první veliký úspěch, když toto dokážete.

Jak se zpomalit v tomto rychlém světě? Jak zvládnout vnitřní stres? Nestíhám, nemám čas, pocit, že pořád něco musím. Víím, že toto je to, co mi brání v harmonii. Je to, že bych to měla přijmout a jak?

Začneme po pořádku. Co to znamená vnitřní stres? Vnitřní stres je vždycky nesouhlas, že něco je tak, jak to je. A většinou se koukáte do toho hmotného světa těma očima. Zkuste na chvíli ty oči zavřít. Pak už později to nebudete muset dělat, protože budete vidět i zpětně do sebe a uvědomit si, když cítíte takový ten tlak, tak je jasné, že vám něco vadí. Zkuste se zastavit a procítit si, co vám vadí. To je první věc. Za druhé, „nestíhám, nemám čas“. V klidu si sednout a zjistit, co je nutné udělat a co může počkat. Takové to musím není konání z radosti. To už vás pak budou bolet ramena. To už si navalujete na Hmotu vašeho těla ty musy; pokud je to do Hmoty, bolí levé rameno, pokud je to do ducha, tak je to pravé rameno - takové to Musím být lepší. Nemusíte (smích). Vy máte žít s radostí a s lehkostí.

Moje maminka byla v tomto mém obrovským učitelem, ona musela mít všechno špígl nýgl. Když jsem byla malinká, ona se starala i o domácnost babičky a dědy; babička byla ochrnutá už od té doby, co jsem se narodila. Ta maminka si odřekla, vlastně tatínka obrovsky milovala, mě taky, ale ta povinnost jí dovedla až do takového, že s námi nikdy nechodila. My jsme chodili s tátou sami. Já jsem o tu maminku v dětství jakoby přišla. Táta se mnou chodil plavat, lyžovat, nevím co všechno, ale maminka tam vždycky chyběla. Ale byla jsem nažehlená, čistá... taky dobrý, člověk by si měl toho vážit a taky jsem si toho vážila. Ale, já tu maminku za to milovala, protože jsem si řekla, já to takhle dělat nebudu. Kdybych to nezažila, tak bych to možná dělala taky. Ano, tohle je správný postup stavění karmy, bez odporů. Maminčiny a tatínkovy věci dělat, ty, co dělají dobře, a ty, co jakoby se vám nelíbí, za ty být vděční, že vám ukázali a nedělat je. Když jsem se pak vdala... moje maminka jednou za 14 dní myla okna. Já je myju třikrát do roka.

Já mám přízemí, takhle jde šest schodů, pak se vleze do baráku, tady je okno a teď já dvě děti a znáte to, že jo... když se pak staráte.. Ta maminka vždycky přišla... ten Satan vždycky přišel a: Máš pěkně špinavá okna. A já: Mami, to jsou moje okna a moje špína a moje prachy (smích) a věř mi, já si ty okna umyju, až na to budu mít čas. A nenechala jsem se tím rozhodit. To byl maminky problém, že chtěla mít čistý barák. Tento týden jsme měly s maminkou velikou debatu a už se tomu smála.

Ona se narodila do rodiny, kde byla jako třetí dítě, velmi vzdálené od kluků, kluci hráli fotbal a ona pracovala. A všechno muselo být tip top. Veliká chudoba tam byla v té rodině, takže ona uměla jenom pracovat. To bylo nastavené v osudu, aby to přehnal. Dneska, minulý týden a předminulý, co my jsme prožívali... je podzim, padá listí, co ta moje maminka prožívá, to si nedovedete představit. Ona už to v tomto životě nestihne úplně odložit, ale už když se mnou o tom mluví, tak se směje. Od sousedů padá listí, od nás... Ona by chodila, každý lísteček by sbírala... Říkám Mami, jednou za týden tam půjdu, vyluxuju to listí, to jde.

No to je nádhera! Za dvě hodiny šla a už to tam bylo znova: No podívej, ten bordel!

To byla sranda, protože včera jsme o tom zrovna mluvili. Já říkám: Mami, ty snad budeš trpět celý život, protože ona se podívá do televize: Ježiši, ten bordel!, jak tam vidí v těch domácnostech... furt vidí na světě buď neuklizeno, nebo čisto. Tak si dovedete představit, jak takový člověk trpí. Já říkám: Mami, už se na to vykašli. A ona: Když já to nedokážu, ale říkám jí: Už to aspoň víš. Ale opět: poděkovat. Já jsem poděkovala za to, že já dneska nesloužím té hmotě v tom smyslu v tom bytu. Uklizeno mám, ale normálně. Nejsem otrok. Já klidně snesu, když mám špinavé okno a svítí skrz něj slunce. Klidně, když na to není čas. Když už to pak děláte, tak to udělejte rádi a věnujte se i těm lidem. Ne takové to Teď nemám čas. Teď se to vrací. Předminulý týden jsme spolu byli na hřbitově a já jsem předtím vyluxovala auto. Na tom hřbitově před těmi dušičkami si maminka asi našlapala nějaký listí, možná i něco horšího... A najednou ona mi říká: Podívej, co jsem ti to tady udělala. A já: Mami, já nejsem jako ty. Až teď pojedu do Valašského Meziříčí, tak já budu vědět, žes to udělala ty a že se mnou jedeš a budu se těšit na ten pohled na to... A ona na mě tak koukala a asi cítila i tu úlevu... vždyť také

to napětí... celý život být jenom napnutý, aby bylo něco špígl nýgl... a říká: Ty jsi fakt šťastný člověk. To tedy bylo uznání.

Zadívat se tedy dovnitř, zjistit, co mi vadí a říct si, proč bych to neměla tak nechat. Dneska na to není čas, udělám to zítra. Dnes půjdu třeba s dětma. Já jsem taky třeba po obědě neumyla nádobí, ale až šly děti spát, protože jsem věděla, že teď s nimi půjdu ven. A neměla jsem pocit hříchu, nebo že jsem něco neudělala. To si všechno navalujete na sebe sami. To neznamená, že jste špatní kvůli tomu. Já jsem věděla, že nemůžu být dokonalou matkou, dokonalou partnerkou, dokonalou pracovnící, protože vy jste každou tu část toho života tu hodinu toho dne někdo jiný; tam hrajete hodně rolí a nemůžete všechno dělat stoprocentně, to by vás zabilo. A ještě si kvůli tomu dělat výčitky, to je zbytečné. Když to budete brát s lehkostí a budete dělat rádi věci, zrovna co budete dělat, tak vám půjdou mnohem lépe. Jsem vám ukazovala, když to děláte rádi, Bůh to přijde udělat, ale ne jenom to. On to přijde udělat ve vás, ale ještě i v těch druhých. Mně když pak věděli, jak jsem s radostí šla na zahradu, tak se všichni hlásili, že mi pomůžou, to byla prdel jako. A já jsem vnímala, že mi On pomáhá a dělám to já. A teď si představte, kolik lidí by se přihlásilo, že vám pomůže, když byste byli otrávení?

Teď jsem si něco vybavila. Jednou naše holky, Péťa s Luckou... U nás nahoře v Břízkách, tam byla taková skupina kluků a holek, ale hlavně starších kluků starších; naše holky jsou hezký holky, takže kolem nich se motali, a někteří byli tak trošku rošťáci, ale já mám ráda rošťáky. Oni byli takoví dobří rošťáci. My jsme měli koupenu takovou malou broskvičku. Poprvé porodila čtyři broskve. Naše babička, která kupovala tu broskvičku, se tak těšila, až to dozraje, teď ony byly takové veliké a šťavnaté. Ty budou dobrý.

Pamatuji si, jak den předtím, než je chtěla sklídit, tak ty broskve zmizely. Co ta babička dělala! Já jsem věděla, kdo to byl. To bylo jasný. Druhý den na nás zazvonil tady ten hříšník... Jelínek...(smích) zazvonil u dveří a něco chtěl od Péti. A já jsem tenkrát šla.... to bylo na podzim v září... šla jsem rýt. Měla jsem vidle, holínky a byla jsem jak prase v těch teplákách. Teď vidím, jak tam klábosí, a viděla jsem, jak mě zahlédl a samozřejmě mu to došlo, že udělal něco, ale on nevěděl, že já to vím, ale zrudnul. Víte, když je čistý člověk, tak ono reaguje i to druhé tělo, to pak poznáte. Já jsem šla jejich směrem a říkám: Ahoj Honzo, já tě zdravím. Víš, mně by nevadilo, že sis otrhal ty broskve. Jen si pochutnej! Ale je blbý, když chceš sklízet bez práce. Co kdybys mi takhle přišel pomoci zrýt zahradu? A on zrudnul a kuňkavě ze sebe vysoukal: Tak já zítra přijdu. Ale já jsem ho nenutila, já jsem se jen usmívala. Ty moje holky nevěděly, ty ani nevěděly, že zmizely broskve. To věděla babička. Druhý den zvonek a on tam fakt stál: vidle, holínky... Já mu šla otevřít k dvířkám a říkám mu: Udělals mi radost. Teď se otoč a běž domů. Jako bys to udělal. Už je to zryto, ale i kdyby nebylo zryto, tak sis to vyžehlil. A on: Já už to neudělám. A já: No to doufám! (Smích.) A bylo to pryč. A teď si představte člověka, který se pak bude rok trást vzteky... Jemu by to další rok hlavně zase někdo ukradl. To je logické.

Každý člověk očekává, vesmír také očekává, vrací se očekávání. Vypadá to, že očekáváním odkládáme to, co by mohlo přijít. Jak to jde dohromady s tím, že vše je dopředu dáno?

Ne ne ne, očekávání se odehrává jenom tady ve Hmotě a jenom těm, kteří očekávají, ale i to je nastaveno ve vašem vývoji. Nedávno mně někdo říkal na přednáškách, že pořád ještě... fakt to rozdělujete, že tedy osud je nastavený, ale teda když já vám dám informace a kladu vám na to, abyste teda zapracovali, tak jak to teda je? To je ale jedna věc! I to, že mě máte v osudu, je nastavené, že jste se dostali k informacím a i to, v jaké míře je využijete, v kolika procentech a i to, kdy pochopíte. To je jenom na vás, ale máte to skutečně vývojově dané. Zkuste si představit, že vaše tělo má program vývoje. Každá buňka ví, kdy skončí, kdy začne, kdy se vrátí zpátky z aurického těla a zahraje si jakou roli. To je nastavené. To samé má náš svět.

Ted' si představte, že byste něco porušili, zkrátka to nejde. To je domluvená hra vývojová. Všechno skutečně běží podle určitých pravidel, která běžně člověk, který podléhá Egoismu a podléhá tomu, že má svoji vůli ve vlastních rukách, nemůže vnímat; do určité chvíle než se zeslabí ten Egoismus odporu. Takže vy to vždycky rozdělíte. Ne! Je to jedno. Je to zapasované do toho jednoho příběhu.

Když někdo spáchá sebevraždu, máme čerstvou zkušenost...

I tohle je nastavené. Dřív jsme to nesměli říkat. Já jsem našťastí nebyla v té době na veřejnosti. Byli tady jiní, protože dřív ten Egoismus byl tak silný, že to nešlo říkat, tak se říkalo bububu, ten člověk bude potrestaný a bude.... Bod A a B je daný už dopředu, že ten člověk tu sebevraždu spáchá, kdy Egoismem odmítne vyřešit tu nějakou situaci tak, jak to je a je tu i karemní závazek z minulosti. Jestliže já spáchám sebevraždu, tzn. že Nadjá (Bůh) ví, že mám bod B - musím odejít odsud - tehdy přehodí otěže Egoismu - vůli člověka - a ten člověk se rozhodne, že už tu nechce být a udělá to. Věřte mi, jsou lidé, kteří páchají 20x sebevraždu a nepodaří se jim to, když se to nemá stát. Ale když se to podaří, je to také v plánu Boha. Realita je taková, že to bylo v plánu vývoje tohoto člověka, tzn. této schránky, ale i v plánu vašem, protože vy jste si to do života taky naplánovali díky tomu, že toho člověka tam v tom životě máte. Je to proto, že někde v minulosti jste to udělali buď vy druhým... Víte, vy sklízíte to, co zasejete, tzn. když já spáchám sebevraždu a vy budete moji příbuzní, když prožijete někde nějakou blokaci, třeba lítosti, obrovské lítosti, nebo vám to vadí, že jsem to udělala, tehdy to je vaše utrpení a přesně v míře utrpení já to příště splatím. Většinou to splatím tím, že třeba někdo mně v rodině to udělá taky. Tady jsou obrácené postupy na zastavení věcí. Jestliže mně se zasebevraždí někdo milý, příbuzný, koho mám ráda, někdo blízký, já to musím respektovat jako rozhodnutí, že ten člověk chtěl odejít. On nesouhlasil s tím, co tady je, chtěl jít jinam. Když to budu respektovat, nebudu vyvádět a blokovat se různými pocity, tehdy on za to moje utrpení příště nezplatí. Vy těm lidem pomáháte, když pak to přijmete a nereagujete. Vidíte, jak je to obráceně?

Když tedy to přijmu a chtěla bych pomoci ještě těm okolo...

Těm to nemůžeš vysvětlit. Těm můžeš domlouvat, říct jim, jenom si tak sednout lidsky, říct jim: Prosim tě, musíš to respektovat, stalo se to, nedá se to v čase posunout zpátky. Bylo to jeho rozhodnutí. Jenom tak běžně lidsky říct. Nejde to jinak vysvětlit. Někdo na to ani není připravený. To je hodně těžké, ale s láskou na toho člověka myslet.

A co ta teorie, že se narodí a bude, řekněme, těžce fyzicky nebo psychicky postižený?

Tam jsou většinou prožitky obrovské izolace. Ten člověk mohl třeba obrovsky ublížit velkému množství lidí. Dejme tomu, budete za 2. světové války esesák. Budete se podílet na utrpení a týrání mnoha lidí, takže v tu dobu si odžijete obrovské množství třeba... ti lidé vás můžou proklínat. Tyto osudy jsou většinou... To je vězení, obrovské vězení v té Hmotě těla pro daného člověka, ať je to jakákoliv psychická a fyzická deformace. A zase pro lidi, kteří mají takové dítě, které se tam narodí do té rodiny, pro ně to je zase učení trpělivosti a karmajógy. Vy to máte domluvené. Vy si přesně ten osud vyberete. Dívejte se, v minulém životě budete třeba Jana. Všechny odpory, které v tom životě prosadíte, zapíše karmu. Není to pokora. Vy potom opustíte tělo, nějaký čas trávíte v aurickém těle Božího těla a pak se blíží váš vstup do planety a řeknete si Aha, tak tento osud si vyberu. Osud planety je stanovený až do nekonečna. Vy si vyberete tenhle kousek planety. Máte tam skutečně na výběr; tam budou třeba čtyři osudy, ale ty budou ve skutečnosti úplně stejné - tam budou stejné prožitky, stejné odpory, abyste je opravili. Jeden bude třeba v Čechách, druhý v Německu, třetí v Brazílii a čtvrtý na severním pólu. Ale bude to podobné: dejme tomu otec-alkoholik atp., zkrátka odpory. To znamená, že vy opravujete v tom následném životě odpory, tzn. nepokoru. Já po vás chci, abyste byli pokorní. Stačí nitrem; tělem si dělejte, co chcete. Já taky klidně zahraji, když budu poučovat malé dítě a ono mě neposlechne, tak pak udělám bububu, zahraji scénu. Ale vevnitř se budu chechtat, budu to dělat pro něj. Tehdy Bůh nic neví. To jsou věci, které lidi běžně neví. Považují věci za hříchy. To je to samé jako sprosté slovo. Bůh nezná sprosté slovo, ale zná prožitek, drsný a ošklivý. Proto já někdy s velkou láskou vám předvádím i drsňáka, sprostáka. Věřte mi, vím, jak se to dělá a vy taky vidíte, že když o tom takhle mluvím, že to nic není. A kdyby, odpudilo by to fanatiky. Já vám předvádím obyčejné lidství. Nedostane se tam dokonalý člověk. Ten už je nedokonalý tím, jak je výjimečný, a tam je většinou náběr duchovní pýchy: jsem lepší než ti druzí. Takový člověk se nikdy nedostane k Bohu. Ono to zase tak těžké není se tam dostat, akorát si potřebujete odžít všechny ty životy a odpory, ale teď už to máte na dosah. To nic není.

Jak se chovat k totálně negativnímu člověku, ještě když je to sestra?

Obrovský, niterný vděk! Víte, jak byste mohli prokázat svoji pozitivitu nebo optimismus, když všechno běží hladce? Když máte vedle sebe obtížného člověka, jenom vděk proto, jak vás trénuje... Věřte mi, že vedle tohoto člověka se učíte mnohem rychleji a víc než vedle člověka, který by tohle nedělal. Ale hlavně zachovat si optimismus vedle takového člověka, to už pak jste trénovaní být učitelem. Já jsem byla takto trénovaná v

manželství. Tohle je strašně důležité vědět. Takže být vděčná. Postoj, stačí postoj. Dokážete úplně všechno. Nenechte si nakecat od hladiny Satana, že to dělají ti vaši bližní, ta vaše sestra, která je negativní. Stačí postoj. Milovat jí za to, jaká je, za to, jak vás obrovsky trénuje, a uvidíte, jak se začne měnit. Nemusíte hnout prstem. Můžete takhle sedět doma 20 km od ní a jenom na ní s obrovskou láskou myslet, protože to, co ten člověk vytváří, to sklídí sám. Za vás nesklídí, když ten odpor nevytvoříte. Toto je strašně důležité vědět. Ta Jednota je dokonalá věc.

Mohla byste vysvětlit pojem Duše a Duch člověka?

Duch je původní Bůh, který je v pojmu celku. Jestliže už jste pokřtěni Duchem svatým, tzn. do vás přijde skutečné božství, už je akceptovaná a přijatá duše člověka jako vyučená ve stavu Hmoty. Duše je pouze část Boha, která si ještě odehrává tady v těchto částech a která se navrácí. A protože jste na těch základních přednáškách viděli, že než se dostaneme z tohoto světa 3D, tak vy kmitáte. Ten kanál tady... máte první, druhou, třetí, čtvrtou, pátou čakru, to jsou čakry, které jsou podřízeny hmotnému světu, než se je naučíte regulovat při jakékoli situaci a činech druhých lidí, aby zůstaly přesně dokonale otevřené, abyste to neodmítali anebo naopak hodně neotevírali. Obojí je závadné, protože vždycky buď se nedostane Bůh neboli Vy do vás, do toho těla, a nebo naopak vrátíte to zpátky ven. Obojí je následně potom odměňováno nemocí nebo bolestí. Zlatá střední cesta tedy. Tohle je důležité vědět a tehdy, když se dostanete život po životě až sem nahoru, naplníte ten svůj život tím porozuměním a neodporováním, pak končí cesta té části, té malé duše, která se navrácí a prožívá si jednotlivé životy, než se spojí vědomě s Duchem. Ten Duch tam přijde až tehdy, když se otevře cesta tady z té hmotné roviny. To znamená, že člověk, který je pokřtěný Duchem svatým, je to bytost, která už nepodléhá Egoismu, zákonu hmoty, neprosazuje vůli, ale tím pádem má vůli ve všem. Vy jste pak všechno. To je právě to, co lidé se bojí, že přijdou o.... Ne, vy o svojí vůli nikdy nepřijdete. Vůle člověka je malinká vůlička. Když se jí vzdáte, máte vůli Boží, protože vy jste ten Bůh. Toto je realita, ale to Vědomí se dosadí automaticky. To je to, jak Ježíš říkal: Až budeš tím posledním, budeš pro mě tím prvním. Tohle to je skutečný výklad.

Jak jste teď mluvila o Duši a o Duchu, jak s tím souvisí síla kundalini?

V prvním životě se tady pod první čakrou vytvoří základní stav té hadí síly. Tam je skutečně had. Život po životě, tak jak se zvedá úroveň těch prožitků, tak on se může dostávat výš a výš. On se po čase pootočí, po čase může jednu tu rotaci udělat, nicméně když se dostane až sem nahoru, tak ten had se musí spojit v Božském Vědomí. To je vaše Božství, které je tady ukryté a musí se spojit po prožitcích a odložení odporu. Kdyby ale ten člověk vyvolával tu hadí sílu vědomě vůlí člověka, tak je zle. Ona má vyjet sama. Má vyjet tehdy, až má všechny otvory perfektně otevřené, tzn. ona pak vyjede rovně. Člověk, který neumí jednotlivé čakry nebo třeba i jednu, to je jedno, tak on potom se zkříví a jemu se třeba zdeformuje tělo. Znáám lidi, kteří byli třeba osm let na vozíku po výjezdu hadí síly nebo byli bez chuti - já jsem vyprávěla ten příběh toho Dominika.

Ted' jsem zažila minulý týden v Chrudimi - paní byla teda úžasná - říkala, že byla týden předtím v Broumově. Ona byla v těch Martínkovicích a říkala, že první noc po té přednášce, že se jí to ještě nikdy nestalo, že najednou had jí vyjel, zastavil se jí u krku, sjel tedy dolů, pak vyjel podruhé a vylezl pusou, ale zalezl. Ona musí být hodně dobrá, protože ona jí dává najevo, že ještě má v komunikační fázi neprůchodnost. Já jsem jí říkala: Neuposuzujte nic. Ani duchovně ani situačně, že je něco špatné. Ta komunikace musí být absolutně čistá, protože jestliže ta kundalini síla takhle byla ohleduplná, tak už spolupracuje a ukazuje, že na to „má“, aby se mohla dostat nahoru. Jinak přirozené vyjetí této síly je překrásná záležitost. Ohromně zdrcující je, když je to urychlené a pod vůlí člověka. To fakt dokáže zdemolovat na dlouhá léta tělo. Takže staňte se jenom dobrými lidmi. Nedělejte druhým nic, co byste nechtěli, aby oni dělali vám. To stačí, to stačí. Ale se vším všudy! Jestli nechci, aby se na mě někdo zlobil, nebudu se zlobit na druhé. Jestli nechci, aby mě někdo podvedl, nebudu podvádět. Jestli nechci, aby mě někdo pomlouval, nebudu pomlouvat. Dodržovat tyto základní principy a za každou cenu. Učitel má zase jiné. Uvědomte si, že jsem sice dneska vyprávěla o mém muži, ale ne proto, abych někoho pomlouvala, ale abych vám ukázala, že ti lidé, kteří dělají tyhle odpory, za to nemohou. Jsou součástí vaší hry, jsou dobří takoví, jací jsou. Oni se uvolili poskytnout svojí Hmotu k tomu, aby se vyučili, oni i vy vzájemně. Jsou to vaši největší andělé. Zapomeňte tedy na zlé sousedy, na špatné šéfy, na protivné sestry. Všichni jsou pro vás ti nejlepší, protože bez toho, že byste s nimi to všechno prožili, byste dneska nebyli takoví, jací jste. Tak se držte, přeji vám hodně sil.